

Pieter de Klerk

Dinsdag 08-04-2025

Betreft: Reactie op de internetconsultatie Implementatiebesluit richtlijn kredietsevicers en kredietkopers

Voorkom een volgend toeslagendrama en maak goede wetten. Dit betekent dat deze wet en dit implementatiebesluit voorstel zo niet mogen worden aangenomen.

Bijgevoegd vindt u het door ondergetekende aangepaste voorstel van het implementatiebesluit. Ondanks het grote gebrek aan tijd heb ik de mogelijkheid gezien om deze tekst te verduidelijken en te verbeteren. Ik leg uit waarom dat nodig is. Daarnaast kom ik met een uitleg en een aantal voorstellen waarom deze wet en dit implementatiebesluit niet in deze vorm mogen worden aangenomen, evenals de schade en de problemen die deze wet zal veroorzaken.

Dit schrijven is onder grote druk gemaakt vanwege een gebrek aan voldoende tijd. Het bestaat uit een aantal delen, te weten ten minste:

1. Uitleg, achtergronden en voorstellen voor verbetering bij de invoering van het wetsvoorstel en het voorstel voor het implementatiebesluit.
2. Mijn persoonlijke ervaring met het verkopen van leningen door een bank aan een niet-bank.
3. Mijn persoonlijke ervaringen met de fouten in de wet met betrekking tot het verwisselen van lening door krediet.
4. Een deel over de kredietcorruptie, uit de presentatie in Nieuwspoort in 2024.
5. Verbetervoorstellen in de tekst zelf van het voorstel van het implementatiebesluit.

1. Uitleg, achtergronden en voorstellen voor verbetering bij de invoering van het wetsvoorstel en het voorstel voor het implementatiebesluit

Wat is er aan de hand? Om de een of andere onbekende reden hebben mensen in de EU besloten om eenzijdig, zonder dat daar ooit breed maatschappelijk debat over is geweest in veel landen van de EU, belangrijke woorden te veranderen. Dit betreft het vervangen van het woord *lening* door *krediet* en *bank* door *kredietinstelling*, en verder het vervangen van de woorden *geldnemer* door *kredietnemer*, *geldgever* door *kredietgever* of *kredietverstrekker*, enzovoort.

Dit is zeer problematisch, want die verwisseling van woorden is niet doorgevoerd bij bijvoorbeeld bankbalansen, waar nog steeds, zoals het hoort, *leningen* (loans) ontstaan. Er is geen enkele moeite genomen om met een ander woord te komen voor krediet. Er is volgens de EU nu ook geen woord meer voor een krediet, omdat een lening nu een krediet is geworden. Deze verwisseling van het woord *lening* door *krediet* is zonder enige reden en zonder debat of waarschuwing aan het publiek klakkeloos overgenomen in een te groot deel van onze wetten.

En nu zijn er te veel mensen die denken dat het waar is: dat een krediet een lening is. Iets wat echt niet waar is.

Dit is zeer belangrijk, want deze woordverwisseling heeft onder andere invloed op onze huidige en toekomstige wetten en EU-richtlijnen en op het geld van de mensen.

Wat zien we dat de EU overal probeert te doen?

1. In Spanje was de naam voor een lening *préstamo*, maar dat is nu veranderd in *crédito* of *contrato de crédito*. Een bank, *banco*, heet nu *entidad de crédito*.
2. In Tsjechië was de naam voor een lening *půjčky*, maar dat is nu *úvěr* of *smlouva o úvěru*. Een bank heette daar voorheen *banky*, maar nu *úvěrová instituce*.
3. In Duitsland was de naam voor een lening *Darlehen*, maar nu is het volgens de EU *Kredit* of *Kreditvertrag*. Een bank heette voorheen *bank*, maar is nu *Kreditinstitut*.
4. Ook in het Engels gaat het verkeerd, daar was het eerst een *loan*, maar nu is het een *credit* of *credit agreement*. Banken heten nu *credit institution*.
5. In het Frans was de naam voor een lening *prêt*, maar nu is dat volgens de EU *crédit* of *contrat de crédit*. Een *banque* heet nu *établissement de crédit*.
6. In het Italiaans was een lening *prestiti*, maar volgens de EU heet dat nu *credito* of *contratto di credito*. Een bank, *banche*, heet nu *ente creditizio*.
7. In Nederland was de naam voor een lening... eh, een lening. Maar nu niet meer, nu is het volgens de EU een *krediet* of *kredietovereenkomst*. Een bank heet in Nederland... weer even denken... ja, ik weet het: een *bank*. Maar nu niet meer, nu heet een bank volgens de EU een *kredietinstelling*.
8. In Polen was de naam voor een lening *pożyczka*, maar nu heet het volgens de EU een *kredyt* of *umowy o kredyt*. Een bank was een bank, maar heet nu een *instytucja kredytowa*.
9. In Portugal was de naam voor een lening *empréstimos*, maar nu heet het *crédito* of *contratos de crédito*. Banken hebben daar de naam *bancos*, maar nu heet het *instituição de crédito*.
10. In Zweden was de naam voor een lening *lån*, maar nu heet het *kredit* of *kreditavtal*. Banken hetten *banker*, maar heten nu *kreditinstitut*.

Deze lijst is veel langer. Wat hier gebeurt en al jaren gaande is, is werkelijk volkomen bizar en verwerpelijk. Er is werkelijk geen enkele reden waarom dit nodig of handig zou zijn. Dit wordt niet in de EU- richtlijn tekst uitgelegd. Het is alleen maar erg verwarrend. Bovendien is het echt onzinnig om dit te doen, omdat een krediet een andere betekenis heeft en iets anders is dan een lening.

Het is des te schrijnender omdat dit in de basis zeer eenvoudige materie betreft: het verschil tussen een krediet en een lening. Onze ouders en voorouders wisten dat heel goed, en daarom hebben zij er ook aparte woorden voor geïntroduceerd en die doorgegeven aan de volgende generatie, en dat al honderden jaren lang. Totdat er na de eeuwwisseling krachten loskwamen, vooral vanuit de EU-richtlijnen, die de verwisseling van woorden, begrippen en betekenissen veroorzaakten – iets wat zowel onzinnig als schadelijk is. In Amerika en andere landen buiten de EU maken ze deze fouten niet, omdat zij niet geconfronteerd worden met de onzinnige EU-richtlijnen die vol fouten zitten, welke vervolgens door ongeïnteresseerde, onkundige of overbelaste mensen zijn overgenomen in nationale wetgeving. En zelfs de juristen en rechters werden hier niet meer niet goed opgeleid. Nee, dat is daar niet gebeurd, maar helaas in ons land wel.

Krediet of een lening? Wat duidelijk is geworden, is het volgende: in de rechtspraak zijn veel mensen actief die een rechtenstudie hebben gevolgd waarbij deze materie verkeerd of onvoldoende is uitgelegd. Te veel mensen gaan ervan uit dat, na een rechtenstudie, vooral als je rechter wordt, je begrijpt hoe de wereld werkt en je de aangewezen persoon bent om anderen uit te leggen hoe het werkt, hoe het in elkaar steekt. Dit is natuurlijk onzin. De journalisten die ik over dit onderwerp sprak, zeiden vaak hetzelfde: "Oh, dat moeten we aan een hoogleraar rechten vragen." Mijn antwoord: "Nee, natuurlijk niet, dat moet je vragen aan een topbankier of een hoogleraar die zich bezighoudt met banken en financieringen." Daarna viel het gesprek stil, wat best opmerkelijk was.

Problemen met het wetsvoorstel en het implementatiebesluit:

Woorden doen ertoe, en wetten moeten duidelijk en begrijpelijk zijn, zonder fouten, anders hebben ze geen waarde. De EU-richtlijn 2021/2167, het wetsvoorstel en het voorgestelde implementatiebesluit bevatten grote fouten, die ertoe leiden dat zowel het wetsvoorstel als het implementatiebesluit beter niet aangenomen zouden moeten worden.

Wat zijn de grootste problemen?

1. Het verkeerd toepassen van woorden en begrippen, en de gevolgen daarvan.
2. De burgers in ons land en de EU worden niet geholpen met deze wet.

Het verkeerd gebruik van woorden en begrippen door de betrokkenen in dit wetgevingsproces is problematisch. De kern van deze wetgeving is het kunnen verkopen van "NPL" (non-performing loans) door banken aan niet-banken. Een eenvoudig vraagstuk, zou je zeggen, maar voor te veel mensen blijkt dit helemaal niet zo eenvoudig. Deze wetgeving gaat op veel vlakken mis, en ik zal uitleggen waarom.

De vertaling van "NPL" (Non-Performing Loan):

Een normaal functionerend mens zou de woorden "non-performing loan" moeten kunnen begrijpen en vertalen. Helaas lukt dit begrijpen en vertalen al jaren niet bij de betrokkenen in de EU en in Nederland, en dat is onvergeeflijk.

Wat zijn "non-performing loans" eigenlijk? Wat is de juiste vertaling?

Het zijn drie eenvoudige woorden, maar helaas toch te ingewikkeld voor te veel mensen:

- **Non:** De juiste vertaling is **niet**.
- **Performing:** De juiste vertaling is **presterend**.
- **Loan:** De juiste vertaling is **lening**.

NPL (non-performing loans) betekent dus **niet-presterende leningen**.

Laat me uitleggen wat deze woorden betekenen: "Niet" is het tegenovergestelde van "wel", wat aangeeft dat er iets mis is. Het probleem zit in de lening, en het tweede woord, "presteren", geeft aan dat de lening niet doet wat afgesproken was. Wat betekent "niet presteren" bij deze leningen? Dat kan zijn dat de waarde van het onderpand te laag is, of dat er al meer dan 90 dagen geen rente wordt betaald, of dat er niet of onvoldoende wordt afgelost volgens de gemaakte afspraken.

Dit is wat een NPL is.

NPL's hebben vaak het gevolg dat het geleende bedrag, de uitstaande schuld en de rente daarover niet geheel worden terugbetaald, wat gevolgen heeft voor de geldverstrekker, meestal een bank. De

bank wil deze NPL's vaak kunnen verkopen, soms tegen elk aannemelijk bod. Dit kan niet zomaar, omdat banken een zorgplicht hebben en er regelgeving is die dit bemoeilijkt, al is het niet onmogelijk. Om het wettelijk gemakkelijker te maken voor banken om hun klanten en de slechte leningen buiten het normale bancaire systeem te dumpen, is er dit voorstel vanuit de EU – waarschijnlijk na een lobby van de banken en hun verenigingen en lobbyisten. Dit komt echter niet vanuit de burgers of consumentenorganisaties, want voor hen zijn deze wetten zeer schadelijk.

En waar vinden wij de reden waarom het al honderden jaren gebruikte woord 'lening' voor een lening wordt gewijzigd in het woord 'krediet', en een bank wordt aangeduid als een 'kredietinstelling'.

Dat vinden wij op pagina 2 onder 8 van de richtlijn:

Hoewel in het openbare debat in sommige lidstaten de termen 'leningen' en 'banken' nog vaak worden gebruikt, worden in de wetgeving en EU-richtlijnen de termen 'krediet' of 'kredietovereenkomst' en 'kredietinstelling' gehanteerd.

Maar waarom is dit het geval? Dat wordt helaas nergens uitgelegd. Wat er in de tekst staat, is simpelweg onjuist: hoewel de termen 'leningen' en 'banken' in het openbare debat veelvuldig worden gebruikt, geldt dit niet alleen daar. Het woord 'lening' wordt immers ook gebruikt in jaarverslagen van banken, op bankafschriften, in overeenkomsten – kortom, overal. Maar sinds de invoering van EU-richtlijnen is het woord 'krediet' steeds meer de norm geworden, en dit zonder enige verklaring of rechtvaardiging.

De verwisseling van het woord 'lening' door 'krediet' is onacceptabel.

Het gaat niet alleen om het feit dat leningen nu kredieten worden genoemd, maar ook om de toevoeging van het woord 'overeenkomst' aan krediet.

Iedereen die enigszins logisch nadenkt, weet wat een 'overeenkomst' inhoudt: het is een afspraak tussen twee of meer partijen. Bij banken worden overeenkomsten meestal op schrift gesteld, zodat er sprake is van een schriftelijke overeenkomst. Het is echter belangrijk om op te merken dat een overeenkomst ook mondeling kan worden gesloten. Wat wordt er nu precies afgesproken in een kredietovereenkomst? Dat de bank aan de klant een krediet verleent, wat betekent dat de klant het recht heeft om geld te mogen, niet moeten, lenen van de bank. Maar wat hier niet gezegd wordt, is dat een kredietovereenkomst geen leningsovereenkomst is. Waarom heet het dan geen 'leningsovereenkomst'? Het zou veel logischer en correcter zijn om het een 'leningsovereenkomst' te noemen, maar in plaats daarvan wordt het 'kredietovereenkomst' genoemd.

Een kredietovereenkomst is echt iets anders dan een leningsovereenkomst. Helaas lijkt het erop dat onze wetgever het verschil tussen beide niet begrijpt. Dit is niet alleen een probleem in Nederland, maar helaas ook op vele andere plekken in de EU.

De gehele opzet van het wetsvoorstel over kredietkopers en de bestaande wetgeving over consumentenkredieten is volledig verkeerd en richt aanzienlijke schade aan.

Laten we eens kijken naar de huidige wet waar het juist gaat over deze leningen die nu foutief kredieten zijn gaan heten:

Boek 7, Artikel 57:

Artikel 57.

- h. Totale door de consument **te betalen bedrag**: de som van het **totale kredietbedrag** en de totale kosten van het krediet voor de consument.

- **I. Totaal kredietbedrag: het plafond of de som** van alle bedragen die op grond van een kredietovereenkomst beschikbaar worden gesteld.

Op basis van foutieve EU-richtlijnen, die zijn gestart met 2008/48/EC, is de wetgever grote fouten gaan maken, en het is vrijwel niemand opgevallen.

Normaal denkende wetgevers zouden het volgende hebben moeten opschrijven: "Het totale door de consument te betalen bedrag is het op dat moment (nog) geleende bedrag, dus het debetsaldo, inclusief rente en kosten." Dat is wat het zou moeten zijn. Maar nee, hier staat het duidelijk verkeerd. Want wanneer we artikel 57 van Boek 7, onderdelen h en i, combineren (i is tenslotte een uitleg van het woord 'kredietbedrag'), lezen we het volgende:

"h. Totale door de consument te betalen bedrag: de som van het totale kredietbedrag [i. totaal kredietbedrag: het plafond of de som van alle bedragen die op grond van een kredietovereenkomst beschikbaar worden gesteld]; en de totale kosten van het krediet voor de consument."

Te veel juristen, rechters en raadsheren, zelfs tot aan de Hoge Raad, nemen deze onjuiste interpretatie en uitleg klakkeloos over en maken daardoor fouten. Dit heeft als gevolg dat klanten van de bank niet het debetsaldo, maar het oorspronkelijke kredietbedrag moeten terugbetalen, terwijl de bank hen eigenlijk oplicht. Er is in deze gevallen geen rechtsbescherming.

Wat is hier het probleem?

Er zijn twee fundamentele vormen van geld lenen bij een bank:

1. De lening
2. Het krediet

Bij een lening leent de klant een specifiek bedrag van de bank, en dat geleende bedrag is gelijk aan de hoogte van de lening. De schuld, het debetsaldo, is precies even groot als de lening. Over het geleende geld moet rente worden betaald, en het geleende bedrag moet op een gegeven moment volledig worden terugbetaald. De klant weet precies hoeveel geld hij of zij wil lenen en leent dat specifieke bedrag. Geld dat is terugbetaald, kan niet opnieuw worden geleend.

De tweede mogelijkheid is het krediet. Bij een krediet weet de klant nog niet precies wanneer hij geld wil lenen en hoeveel dan, maar wel weet de klant hoeveel hij of zij maximaal mag lenen. Bij een kredietovereenkomst kan geld dat is geleend en vervolgens terugbetaald, opnieuw worden geleend. Het geleende bedrag wordt hier ook het debetsaldo genoemd. Over het debetsaldo moet rente worden betaald, en dit debetsaldo moet uiteindelijk worden terugbetaald. (Tenzij er afspraken zijn gemaakt, of de opeisbaarheid van het saldo is verjaard, wat bij een lening ook het geval kan zijn.)

Waar gaat het mis in de wetgeving?

Omdat de termen 'krediet' en 'lening' door elkaar worden gehaald, is de volgende situatie ontstaan: partijen die geld lenen, worden nu 'kredietnemers' genoemd, en zij lenen bij een 'kredietinstelling', wat in de praktijk gewoon een bank is.

Dit wordt nu volgens de wet vastgelegd in niet een 'leenovereenkomst', maar in een 'kredietovereenkomst'. Op basis van die kredietovereenkomst wordt geld geleend. Maar tegelijkertijd is het ook zo dat wanneer een bank krediet verstrekt, dit ook gebeurt op basis van een kredietovereenkomst. Maar van een krediet bij een bank en wat dat is, is in de afgelopen EU-richtlijnen en wetten niet veel te vinden, anders dat een lening nu een geldkrediet is gaan heten en

een krediet een doorlopend geld krediet, waarbij dus de kredietsom terugbetaald zou moeten worden, iets at niet waar is. Zie de uitleg bij krediet corruptie.

Die twee dingen worden door de wetgever met elkaar gemengd, zoals blijkt uit de wetstekst: "het plafond of de som van alle bedragen die op grond van een kredietovereenkomst beschikbaar worden gesteld."

Dit is onduidelijk en klopt niet. Ik zal uitleggen waarom. Het gaat bij het terugbetalen van schulden en kosten altijd om het op dat moment uitstaande bedrag, oftewel het debetsaldo. Het gaat nooit om het oorspronkelijk vastgestelde kredietbedrag op het moment van het aangaan van de kredietovereenkomst. Dit heeft twee redenen:

1. Mensen die geld lenen voor de aankoop van een huis, lossen vaak af op hun lening. Als je jaren later de kredietovereenkomst van toen bekijkt, zul je daar niet het op dat moment uitstaande bedrag vinden. Je ziet mogelijk wat er wanneer afgelost had moeten worden, maar dat biedt geen garantie dat de schuld later daadwerkelijk dat bedrag is. Dit maakt de uitleg in de wet onzinnig; het had gewoon moeten staan: het debetsaldo plus de kosten.
2. Bij een krediet, zoals geregeld in de wetgeving en de rechtspraak, is de situatie nog erger. Krediet is het recht om geld te lenen, en dat wordt doorgaans vastgelegd in een kredietovereenkomst. In die overeenkomst staat het bedrag dat beschikbaar wordt gesteld, wat inderdaad een krediet is. De bank stelt een bedrag beschikbaar dat de klant kan lenen, (maar niet moet lenen), op het moment dat hij of zij dat nodig heeft. De kosten van dat krediet hebben een naam: 'bereidstellingsprovisie'. Dit betekent dat het geld beschikbaar is gesteld om te kunnen lenen van de bank, maar dat maakt het nog geen schuld! Pas op het moment dat het geld daadwerkelijk wordt geleend, ontstaat er een schuld. De schuld wordt dan niet het krediet genoemd, maar het debetsaldo.

Wat er in onze wetten staat, maakt het mogelijk voor banken om misstanden te plegen. Dit gebeurt als volgt: de bank stelt dat er een schuld is en beweert dat die schuld niet het debetsaldo is, maar het krediet. De bank gebruikt de kredietovereenkomsten in rechtszaken, maar niet de bankafschriften, en beweert dan dat het kredietbedrag, bijvoorbeeld 2,5 miljoen, de schuld is. Dit is onterecht, omdat het kredietbedrag vaak niet het daadwerkelijke uitstaande bedrag is, oftewel het debetsaldo.

De bank brengt niet de bankafschriften in en gaat zelfs zover dat ze in sommige gevallen valsheid in geschrifte plegen door het adres van de klant te veranderen in het adres van het hoofdkantoor van de bank, zodat belangrijke bewijzen worden achtergehouden.

Rechters en raadsheren bij gerechtshoven begrijpen het vaak niet en gaan mee in de leugens van de bank, waardoor ze akkoord gaan met het idee dat een krediet een schuld is. Dit is werkelijk ongelooflijk, maar helaas gebeurt dit wel in de praktijk.

Wat zijn enkele voorstellen die ingevoerd kunnen worden?

Het voorstel voorziet in het volgende idee: indien een bank of banken in problemen komen, zouden zij in staat moeten zijn om slechte leningen van hun balans te verwijderen. Hiermee zou de bank of de banken gered worden, en daarmee ook de economische bedrijvigheid.

Deze opzet is echter verkeerd en heeft grote, negatieve gevolgen. De focus zou moeten liggen op het verminderen van het aantal NPL's (Non-Performing Loans) en het op een verantwoorde manier afbouwen van deze leningen in de tijd.

Wat gebeurde er na de kredietcrisis? De banken werden gedwongen door wetgevers en toezichthouders om hun bezittingen te waarderen volgens de dan heersende marktomstandigheden. Telkens als er een crisis is, zien we na de aanvankelijke paniek de waarde van de activa herstellen. Dit kan een paar jaar duren, maar de waarde komt altijd terug. Waarom is dat zo? Omdat de waarde van de munt in de loop der jaren afneemt. Dit is geen toevalligheid, maar een bewust beleid van de centrale banken die streven naar een inflatie van 2%. In de praktijk is echter de inflatie van activa zoals (commercieel) vastgoed vaak veel hoger, terwijl deze niet eens wordt meegenomen in de inflatiecijfers (waarbij de opbouw van deze inflatiecijfers per land of regio kan verschillen).

Na de kredietcrisis kwamen veel banken in boekhoudkundige problemen door de paniek op de markten en de verplichte afwaardering van activa zoals vastgoed in hun boeken, waardoor het eigen vermogen verdampte. Er werden in Europa grote hoeveelheden leningen verkocht. Aan wie? Aan Amerikaanse hedgefondsen, ook wel aasgierfondsen genoemd, en hoewel dit niet altijd het geval is, klopte deze naam hier helaas te vaak.

In Ierland, een EU-lidstaat, werden voor vele miljarden NPL's aangekocht en daarna door Cerberus afgehandeld. In Nederland verkocht Van Lanschot in 2015 meer dan honderd klanten aan een dochter van Cerberus Capital Management. De rechtszaken over delen van deze leningen lopen nog steeds. Een voorbeeld is de lening op dit huis:

<https://vastgoedveiling.nl/veiling/1287/landhuis-endymion-koepellaan-2-te-bloemendaal>. Deze lening werd door Van Lanschot verkocht aan Cerberus Capital Management via Ortolan, een bedrijf waarvan de uiteindelijke belanghebbende (UBO) schijnbaar niet eens te achterhalen is.

Schade door het verkopen van niet-presterende bankleningen:

We kunnen een heleboel bespreken over wat er kan gebeuren, maar laten we leren van de praktijk. NPL's worden alleen verkocht omdat de bank niet in staat is (of niet snel genoeg) de uitgeleende gelden te incasseren, binnen het wettelijk kader en haar zorgplicht en gedragscode. Kan de bank dat wel, dan kiest zij er altijd voor om de gelden te incasseren en niet de leningen te verkopen. Waarom is dat zo? Omdat deze leningen altijd met een grote of kleine korting op het uitstaande bedrag, het debetsaldo, worden verkocht. Dit heet een 'discount'.

Wie koopt dit soort leningen? Het zijn vaak partijen die geen bankvergunning hebben en dus niet onder dezelfde wet- en regelgeving vallen, of partijen die onbekend zijn en daardoor weinig te verliezen hebben bij klanten. Zij kunnen veel agressiever gaan incasseren en gebruiken vaak dubieuze methoden.

Het zijn meestal financieel slimme partijen die begrijpen dat de heer Buffett gelijk heeft: *price is what you pay value is what you get*. Zij betalen een veel lagere prijs dan de werkelijke waarde van de leningen. Anders zouden ze de NPL's nooit kopen. Bij de aankoop zetten ze fiscaal voordelige structuren op, waarbij er vrijwel geen belasting wordt betaald over de hoge winsten die ze maken door leningen tegen een korting te kopen en deze vervolgens uit te gaan winnen of weer door te verkopen.

In Nederland is het volgende gebeurd: Van Lanschot, geadviseerd door KPMG, verkocht in 2015 een aantal leningen aan Cerberus Capital Management voor circa 270 miljoen euro, terwijl de hoofdsom van deze leningen meer dan 400 miljoen euro was. Er werd dus een hoge korting bedongen. Deze verkoop werd aangeduid als project Lucas.

Het dieptepunt van de kredietcrisis op de financiële markten was maart 2009, en het dieptepunt op de Nederlandse vastgoedmarkt lag zo rond 2013. Commercieel vastgoed beleefde mogelijk nog iets

later haar dieptepunt. Project Lucas vond plaats in 2015, rond het dieptepunt van de vastgoedmarkten.

Van Lanschot heeft achteraf een erg slecht deal gedaan, vooral omdat de prijs van vastgoed in de jaren na de verkoop van de NPL steeds weer steeg, en daarmee ook de waarde van het onderpand.

De bank heeft een verlies van meer dan 130 miljoen euro geleden. Dit verlies heeft de winst van de bank verminderd, waardoor er minder vennootschapsbelasting werd betaald. Had de staat daar 25% vennootschapsbelasting over ontvangen, dan is dat dus een verlies geweest van meer dan 30 miljoen euro voor de Nederlandse schatkist – een zeer slecht gevolg.

Heeft de koper belasting betaald over zijn winst? Nee, vrijwel niets, want dat was de bedoeling van de fiscale structuren die zijn opgezet.

En waar is die winst gebleven? Niet in Nederland of de EU, maar naar de VS overgemaakt, waardoor miljoenen uit onze samenleving zijn verdwenen.

En wat gebeurde er met de getroffen klanten van de bank? Hebben zij profijt gehad van de verkoop van de NPL's? Hebben ze de mogelijkheid gehad om hun schuld tegen dezelfde korting af te kopen? Nee, dat hebben zij nooit gehad. Er moest altijd winst worden gemaakt door de koper van de NPL's.

Conclusie: De verkopen waren achteraf gezien totaal onnodig, want de tijd heeft de prijs van vastgoed (ook door inflatie) en daarmee het onderpand weer doen herstellen.

Van Lanschot heeft voor niets grote verliezen geleden.

De staat is negatief geraakt door het verlies aan vennootschapsbelasting.

De klanten van de bank hebben geen of niet de korting gekregen die de koper van de leningen wel heeft gekregen van de bank.

Het verdiende geld is onze samenleving uit en naar de VS vertrokken.

De enige winnaar zijn de Amerikaanse kopers van de schulden met een grote korting, waarbij over de gemaakte winsten nauwelijks belasting is betaald.

Dit is werkelijk slecht. En nu willen de EU en onze wetgevers officieel, en onder het mom van wetgeving, de deur wagenwijd openzetten voor dit soort wanpraktijken. Als volksvertegenwoordiger moet je echt van het padje af zijn om deze wet en het voorgestelde implementatiebesluit goed te keuren. Doe dat niet!

Maar daar beginnen de fouten in deze wet pas. Het is al walgelijk genoeg als mensen worden aangesproken door de kopers van hun schuld aan de bank, welke schuld deze kopers zelf met een grote korting hebben gekocht, om de volledige schuld alsnog aan deze partijen te betalen. En het is schandalig dat de schuldenaren nooit de kans hebben gehad om deze schuld zelf met een korting af te betalen. Dat zou in de wet moeten staan. Dat klanten moeten het recht krijgen voor dezelfde korting de schulden van de bank over te nemen als een derde, een leningkoper.

Het wordt echter nog veel erger. Wat speelt er verder? Het gaat in deze en andere EU-richtlijnen niet over het terugbetalen van de lening, dus de uitstaande schuld, maar over het terugbetalen van het krediet. En krediet is iets heel anders dan een lening of schuld.

Krediet corruptie.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat de wetgever en toezichthouders zo onbekwaam waren dat ze geen of onvoldoende stappen hebben gezet om de kredietcrisis te voorkomen of te verzachten. Integendeel, door de boekhoudregels, door de paniek die door onkunde werd veroorzaakt, is deze crisis alleen maar onnodig groter geworden.

Laat me het maar gewoon zeggen zoals het is: de EU-richtlijnen 2008/48/EG, 2014/17/EU, 2023/2225/EU, 2021/2167/EU, de Wft en de wetten rondom consumentenkredieten die op deze EU-richtlijnen zijn gebaseerd, kloppen niet.

Het grote probleem is dat er door deze richtlijnen en wetten onjuiste en onduidelijke termen zijn geïntroduceerd die leiden tot oneerlijke en schadelijke uitkomsten. Dit geeft banken de mogelijkheid om klanten zonder enige rechtsbescherming op te lichten.

Het kernprobleem is het veranderen van woorden en begrippen. Een ander probleem is het grote gebrek aan basiskennis bij onze politici, evenals het gebrek aan interesse. Dit geldt helaas ook voor veel journalisten, waaronder degenen die zich bezighouden met financiële zaken.

De afgelopen tijd heb ik geprobeerd aandacht te vragen voor de fouten en problemen, maar helaas heb ik ervaren dat het niemand echt uitmaakt. De bijeenkomst die ik in Nieuwspoort organiseerde, waar alle volksvertegenwoordigers persoonlijk voor waren uitgenodigd en die ook door meer dan 150 mensen van de landelijke pers zou kunnen worden bezocht, werd vrijwel niet bezocht. Dit onderwerp leeft gewoon niet, en dat zie je ook aan het gebrek aan reacties op deze internetconsultatie.

Bijgevoegd is een uiteenzetting van de problemen die ontstaan door het vervangen van het woord "lening" door "krediet."

Weet dat op dit moment de wet rond consumentenkredieten niet klopt, dat er mensen zijn die zijn veroordeeld voor het terugbetalen van krediet in plaats van het lagere debetsaldo, en dat zelfs mensen bij de Hoge Raad in verwarring raken. En weet dat, net zoals bij het toeslagenschandaal, er geen rechtsbescherming is op het moment dat een bank de uitstaande schuld niet als zodanig herkent, maar het krediet als schuld bestempelt en het krediet opvraagt.

Voorstellen:

1. Ten eerste, negeer de geschiedenis niet langer en keer terug naar het juiste taalgebruik. Laat je niet misleiden door EU-mensen die het niet begrijpen of de wens hebben om dingen te doen die niet kunnen.
2. Stop met het manisch-depressief bepreken van bezittingen van banken op hun balans, vooral in tijden van crisis.
3. Richt een staatsbank of een bank met staatsgarantie op die in tijden van paniek leningen kan overnemen en afwikkelen.
4. Maak goede regelgeving die de bestaande problemen met het bepreken van activa in een crisis op de juiste manier opvangt.

Zorg ervoor dat banken zelf in staat zijn om NPL's te herschikken en dat er meer transparantie is bij het proces van verkoop van NPL's.

Samenvattend:

- Zorg voor een terugkeer naar de juiste definities van lening en krediet.
- Maak het mogelijk voor klanten om schulden tegen dezelfde korting af te kopen als de hedgefondsen.
- Zorg voor een systeem dat deze problemen oplost zonder grote geldbedragen uit het land of de EU weg te laten vloeien, en voorkom onnodige financiële schade aan banken en hun klanten

Kan een klant nu zelf de uitstaande lening met een korting herfinancieren in Nederland? Nee, meestal niet want de klant kan geen klant worden bij bank B, omdat hij in het BKR geregistreerd staat. En nee, bank B mag en zal deze lening niet in haar boeken opnemen, omdat deze lening "besmet" is.

Wat blijft er dan over? Een meestal buitenlandse partij koopt deze lening en zal de klant van de bank tegen de muur drijven om zoveel mogelijk geld uit deze klant te halen, zonder dat deze partij gebonden is aan de wet- en regelgeving die banken wel hebben.

Deze hele opzet is net zo schadelijk als het walgelijke schulden-circuit in Nederland, waarbij kleine schulden uitgroeien tot gigantische bedragen en de burger zwaar wordt getroffen, terwijl partijen er rijk van worden. De wetgeving rondom het verkopen van kredieten zal dat alleen maar doen toenemen. Niet doen dus.

Aannemen of verwerpen?

In de huidige vorm: **Verwerpen.**

Mijn persoonlijke ervaringen met de fouten in de wet voor wat betreft het verwisselen van lening door krediet.

In de EU-richtlijnen en in onze nationale wetten worden de woorden "lening" en "krediet" verkeerd gebruikt, met grote gevolgen. Dit heb ik helaas zelf aan den lijve ondervonden en ervaar ik nog steeds elke dag.

Wat is er aan de hand? Voor mijn bedrijven had ik bij een grootbank een krediet in rekening-courant afgesloten. Wat houdt dat in? Een krediet in rekening-courant is geen lening, maar het recht van de klant om geld te lenen van de bank op het moment dat hij dat wenst, tot aan het afgesproken kredietbedrag.

Een Nederlandse grootbank en de misstanden rond krediet

Wat doet deze bank? In verschillende, losstaande gevallen beweert de bank dat de schuld bestaat uit het volledige kredietbedrag. In rechtszaken en bij aangiftes brengt de bank wel de kredietovereenkomsten in, maar niet de bankafschriften. De bank gaat zelfs zover dat zij valsheid in geschrifte pleegt door het adres van de klant te wijzigen naar dat van haar eigen hoofdkantoor. Hierdoor blijven bewijzen, die aantonen dat de uitstaande schuld niet gelijk is aan het kredietbedrag, buiten het bereik van de klant.

Deze misstanden kan de bank nooit alleen plegen; daarvoor zijn advocaten en andere betrokkenen nodig. In dit geval gebruikt de bank een advocaat die tevens werkzaam is bij de rechtspraak als raadsheer-plaatsvervanger bij een gerechtshof. Deze man loog bovendien over zijn dubbelrol, omdat hij deze bewust verzweg.

De rechters en raadsheren die ik in deze zaak trof, waren niet ter zake kundig. Zij gingen allen mee in de leugen van de bank dat een krediet een schuld is. Zie voor verdere uitleg en voorbeelden het gedeelte over **kredietcorruptie** in dit schrijven.

Krediet is geen schuld

In Nederland worden mensen zelfs veroordeeld tot terugbetaling van een zakelijk krediet vanaf de dag dat de kredietovereenkomst in de bankcomputer wordt verwerkt. Dit betekent dat het krediet

wordt ingevuld in de computer, waardoor de mogelijkheid ontstaat om geld te lenen tot het kredietbedrag. Maar een krediet is geen schuld; het is alleen een recht om geld te mogen lenen.

Omdat het kredietbedrag in een bepaald geval hoger was dan 500.000 euro, werd een ondernemer zelfs veroordeeld tot 36 maanden gevangenisstraf. Ja, dit gebeurt in ons land. Dit is uiteraard volstrekt onjuist, want de werkelijke schuld betreft alleen het opgenomen geld, zoals te zien is in het debetsaldo. Toch werd er, voor zover wij weten, door zowel de bank als het Openbaar Ministerie (OM) geen bankafschrift ingebracht in de rechtszaak.

Er is niets dat erop wijst dat de officier van justitie deze fout bewust maakte; ook hij werd misleid door de bank en had onvoldoende inhoudelijke kennis om in te grijpen. De drie rechters maakten dezelfde fout en lieten zich eveneens bedriegen door de bank.

Het is werkelijk onvoorstelbaar dat deze basiskennis bij zoveel professionals ontbreekt.

De gevolgen van deze fouten

Weet dus wat de gevolgen zijn van deze fouten in de wet en hoe grootbank(en) er bewust misbruik van maken.

Gebruik de juiste termen: spreek over een "lening" als er daadwerkelijk geld is verstrekt en gebruik "debetsaldo" als het om de werkelijke schuld gaat. Stop met het verkeerd gebruiken van woorden, want de gevolgen zijn desastreus. Toezichthouders en de rechtspraak blijken onvoldoende in staat om bescherming te bieden aan mensen die door banken worden misleid. Omdat te veel mensen bij het OM niet weten wat het verschil is tussen een lening en een krediet, is vervolging van banken die zich hieraan schuldig maken, niet te verwachten.

Hoe is dit mogelijk?

Dit is een samenspel van fouten en bewust corrupt gedrag.

1. Het begint bij de EU, die richtlijnen opstelt vol fundamentele fouten.
2. De wetgever neemt vervolgens wetten aan op basis van deze foutieve richtlijnen, waarin bijvoorbeeld staat dat een "kredietbedrag" moet worden terugbetaald, zonder expliciet te vermelden dat het debetsaldo de werkelijke schuld is.
3. Politici zijn overbelast of onkundig en merken deze fouten niet op. Ze nemen de wetten zonder kritisch debat aan, vaak met een overweldigende meerderheid zoals 150 en 75 voorstemmen, zoals is gebeurd met de wet op basis van richtlijn 200/48/EG
4. De pers is onvoldoende alert en richt zich liever op korte quotes dan op complexe dossiers.
5. Juristen in Nederland worden verkeerd opgeleid, en zelfs hoogleraren maken fouten door het woord krediet te gebruiken in plaats van het woord lening.
6. Mensen die niet direct met deze misstanden worden geconfronteerd, blijven onwetend.
7. Degenen die er wél mee te maken hebben, zoals ikzelf, bereiken niemand, omdat de pers dit onderwerp als "te ingewikkeld" bestempelt.
8. Volksvertegenwoordigers zijn niet geïnteresseerd en of overbelast en negeren uitnodigingen voor bijeenkomsten waarin deze problematiek wordt besproken.
9. Toezichthouders zoals de AFM en DNB nemen deze fouten over en hanteren inmiddels ook foutief taalgebruik.

Het is dan ook geen wonder dat het toeslagenschandaal in Nederland heeft kunnen plaatsvinden, jarenlang kon voortduren en zoveel slachtoffers maakte. Het mechanisme om misstanden te melden en burgers te waarschuwen, functioneert niet goed. Zodra een probleem complex wordt, duiken mensen weg en doen zij hun werk niet naar behoren.

Ook mijn ervaringen op dit vlak ben ik bereid met u te delen. Ik kom daar graag voor naar Den Haag.

[Mijn persoonlijke ervaringen met het verkopen van leningen door een bank aan een niet bank](#)

Persoonlijke ervaringen met het verkopen van leningen door een bank aan een niet-bank

Jarenlang was ik klant bij de voorheen "deftige" Van Lanschot Bank. Bij deze oude, algemene bank had ik, net als vele anderen, (commercieel) vastgoed gefinancierd. De omvang van deze leningen bedroeg vele miljoenen euro's.

Toen de kredietcrisis uitbrak, daalde de waarde van (commercieel) vastgoed, en daarmee ook de waarde van het onderpand voor leningen. Banken raakten in paniek. Van Lanschot had daarnaast andere problemen, zoals het feit dat deze kleine bank opereerde als een volledige algemene bank en worstelde met een verouderde ICT-infrastructuur.

Er werd een nieuwe CEO aangesteld, de heer Guha, die besloot de bank om te vormen tot een vermogensbeheerder. Dit leidde ertoe dat een portefeuille met leningen werd verkocht aan een niet-bank, en dat nota bene op het dieptepunt van de vastgoedmarkt in 2015. De voorbereidingen hiervoor vonden in het geheim plaats. Buiten de directie wist niemand ervan, zelfs de accountmanagers van de bank niet.

De deal werd gesloten en de bank bracht een persbericht uit, nog voordat klanten überhaupt een brief hadden ontvangen waarin stond dat hun leningen waren verkocht aan een Amerikaans aasgierenfonds.

Wat gebeurde er daarna?

Maandenlang gebeurde er niets; er was niets geregeld. Vervolgens werd er haastig een bedrijf opgericht, Capita Banking en Debt Solutions (Netherlands) B.V., dat het beheer van de leningen op zich moest nemen. Dit bedrijf had echter geen klanten, geen personeel en moest vanuit het niets meer dan 400 miljoen euro aan leningen beheren.

De klanten van de bank, waaronder ikzelf, werden uitgenodigd voor een gesprek in een gehuurd zaaltje in een hotel in Amsterdam, met uitzicht op toezichthouder De Nederlandsche Bank. Daar werden we mondeling bedreigd door een uitsluitend Engelssprekende buitenlander uit Ierland, werkzaam bij het Amerikaanse hedgefonds.

De boodschap was duidelijk: als we onze leningen niet onmiddellijk zouden aflossen, zou de rente extreem worden verhoogd, zouden de panden worden verkocht, en zou de restschuld alsnog op ons worden verhaald. Dit alles gebeurde op het dieptepunt van de vastgoedmarkt, terwijl iedereen kon begrijpen dat een markt alleen op zijn dieptepunt belandt als er geen financiering beschikbaar is. En inderdaad, herfinanciering bij een andere bank was (nagenoeg) onmogelijk.

In mijn geval is het niet gelukt om elders een bankfinanciering te verkrijgen. Wat er daarna gebeurde, mag ik u niet vertellen. Ik mag u niet vertellen of er een overeenkomst is gesloten, en zo ja, wat daarin staat. Dit soort partijen werkt namelijk met geheimhoudingsovereenkomsten, inclusief boetebedingen bij schending. Dit is een parallel banksysteem, dat op een verwerpelijke manier

functioneert en zeer schadelijk is voor alle betrokken partijen – behalve voor de kopers van de leningen.

Voor mij was dit een harde les: zakendoen met een Nederlandse bank is buitengewoon riskant. Het hele systeem van toezicht, de bankierseed, de zorgplicht en de gedragscodes bleken uiteindelijk inhoudsloos – vooral wanneer banken leningen zomaar kunnen verkopen met een korting, waarna de koper vervolgens de volledige hoofdsom opeist, terwijl deze partij er zelf veel minder voor heeft betaald.

Ik begrijp dat de huidige Implementatiewet en het Implementatiebesluit deze praktijk willen legaliseren en standaardiseren – hoe verwerpelijk!

Ter illustratie: de leningen werden door Van Lanschot verkocht aan Promontoria 107 B.V. Op **rechtspraak.nl** zijn inmiddels meer dan **50 gepubliceerde rechtszaken** hierover te vinden. Indien u zoekt op Capita Banking, de leningbeheerder (foutief aangeduid als "kredietsservicer"), vindt u 14 gepubliceerde rechtszaken.

Promontoria 107 B.V. heeft de leningen vervolgens weer doorverkocht aan een derde partij, Ortolan. Daarover zijn inmiddels **9 rechtszaken** gepubliceerd. Houd er rekening mee dat in bepaalde zaken meerdere namen tegelijk voorkomen, waardoor het totaal aantal unieke rechtszaken iets lager ligt dan de som van de afzonderlijke partijen. Echter, niet elke rechtszaak wordt gepubliceerd.

Deze verkoop betrof circa **100 personen**. Wanneer we dat afzetten tegen het aantal gepubliceerde rechtszaken, wordt pijnlijk duidelijk dat het verkopen van leningen tot **enorme juridische problemen** leidt en de rechtspraak extreem belast.

Sterker nog, de rechtszaken over de verkoop van deze leningen door Van Lanschot slepen tot op de dag van vandaag voort – **zelfs in 2025, tien jaar na de verkoop!**

De gevolgen van deze domme en kostbare deal

De verkoop van deze leningportefeuille op het dieptepunt van de markt was een **enorme misrekening** en bracht grote schade met zich mee:

1. Van Lanschot leed een onnodig verlies van **meer dan 130 miljoen euro**.
2. De staat liep **meer dan 30 miljoen euro** aan vennootschapsbelasting mis, doordat dit verlies werd verrekend met de winst van de bank.
3. De overheid moest aanzienlijke kosten maken voor de vele rechtszaken.
4. Het vertrouwen in ons financiële stelsel kreeg een flinke deuk.
5. De klanten van de bank kregen niet de kans om hun eigen schulden af te kopen voor het bedrag waarvoor ze werden verkocht aan een dochteronderneming van een Amerikaans hedgefonds.
6. Alle winst die de leningenkoper maakte, is naar het buitenland verdwenen.
7. Door deze werkwijze werd vastgoed gedwongen verkocht, wat leidde tot verdere prijsdalingen en de crisis nog verergerde.
8. De winsten van de leningenkopers vielen door agressieve fiscale structuren **buiten het belastingstelsel**.
9. Mensen verloren hun vastgoed – en velen zullen het nog verliezen.

Kortom, de verkoop van bankschulden aan niet-banken is **een totaal verwerpelijke praktijk** en **zeer schadelijk** voor Nederland en haar burgers, vooral voor de slachtoffers.

Had Van Lanschot gewacht, dan waren de vastgoedprijzen vanzelf gestegen toen de banken weer begonnen met financieren. Dit had de gehele verkoop overbodig gemaakt en de immense schade voorkomen.

Weet dat veel ex-klanten van Van Lanschot zwijgen over hun ervaringen. Daar maken deze kopers misbruik van, mede door de geheimhoudingscontracten die zij afdwingen. Dit zijn praktijken die het daglicht niet kunnen verdragen en zich afspelen in de schaduwen van de financiële wereld.

Tot nu toe heb ik hierover gezwegen – over de slapeloze nachten, de stress om alles te verliezen wat ik bezat. In mijn geval betrof het privéleningen. Wanneer zo'n lening wordt opgeëist tijdens een kredietcrisis, en je kunt niet betalen of herfinancieren word je **persoonlijk failliet verklaard** en verlies je niet alleen je bedrijfstvastgoed, maar ook het huis waarin je woont met je gezin – en veel meer dan dat.

Een oproep aan politici

Beste politici, ondersteun dit soort wanpraktijken niet langer. Maak wetten die er zijn **voor uw kiezers**, niet voor het grootkapitaal. Banken verkopen leningen aan niet-banken omdat deze **geen reputatieschade** lijden bij het agressief innen van schulden. Dat is de ware reden achter deze praktijken.

Denk goed na over de gevolgen van dit wetsvoorstel en **verwerp het in de huidige vorm**. De nadelen zijn simpelweg te groot.

Indien gewenst, ben ik bereid u meer informatie te verschaffen over de **desastreuze gevolgen** van het verkopen van leningen door banken aan niet-banken.

Krediet corruptie

(Deze tekst komt uit de presentatie die ik heb gegeven in Nieuwpoort begin 2024 over dit onderwerp.)

Deel 1

- Wat gaan we bespreken?
 - I. Wat is het probleem?
 - II. Waarom is de term Krediet Corruptie gekozen?
 - III. Voorstellen.
 1. De basis van geld lenen.
 2. Waar gaat het verkeerd?
 3. Conclusie en aanbevelingen

INTRODUCTIE

- Wat is het probleem?

1. Het probleem is het door elkaar halen van woorden, definities en begrippen, de misstanden die worden gepleegd door banken en de rechtspraak die te vaak faalt.
2. De kern van vandaag is het niet begrijpen wat krediet is. De betekenis die aan krediet wordt gegeven is voor een klein aantal mensen wel veranderd, maar tegelijk voor een veel groter deel van de bevolking niet. Het gaat hier over krediet in rekening courant, roodstandfaciliteit, creditcards etc. etc.
3. Te veel mensen, waaronder de wetgevers in de EU en Nederland, rechters en juristen denken dat krediet geld is en dat als je kredietovereenkomst overeenkomt, je dan direct een schuld hebt. Dit komt omdat een leningovereenkomst nu een kredietovereenkomst is gaan heten en geldnemers en geldverstrekkers nu kredietnemers en kredietverstrekkers zijn gaan heten. (Dit terwijl de rest van de wereld vindt dat krediet slechts de mogelijkheid is om geld te lenen en dat pas nadat je geld geleend hebt, je een schuld hebt.)
4. Er is een groot gebrek aan financiële kennis en er wordt verkeerd over lesgegeven.

Waarom nu aandacht vragen voor dit onderwerp?

1. Steeds meer kinderen en volwassenen hebben problemen met taal en rekenen. Het is daarnaast heel erg slecht voor ons vestigingsklimaat, indien bekend wordt dat banken te vaak niet het debetsaldo als de schuld bestempelen maar het krediet en met deze misstand weggkomen bij de rechtspraak.
2. De misstanden richten grote schade aan en dienen direct te stoppen.
3. De wet over kredietkopers mag niet worden aangenomen en de wetten met fouten i.v.m. kredieten dienen verbeterd te worden.

Waarom de term kredietcorruptie?

1. Corruptie: Term uit de tekstkritiek (filologie) voor een doorgaans onbewuste en ongewilde verandering ten opzichte van de oorspronkelijke tekst. Een corruptie is het tegenovergestelde van een correctie.

Corrupties kunnen, indien opgemerkt door een volgende kopiist, zetter of corrector, aanleiding geven tot een zgn. Verschlimmbesserung. De verergbetering. Dat is dus vlek op vlek. (Ze trachten de fout even te verbeteren, met een andere fout.)

2. Een computerbestand wat je uitleest en onzin bevat, noemen we een corrupt bestand
3. En er is corrupt gedrag door mensen, er zijn misstanden.
4. En het gaat over krediet en daar is veel corrupt op de drie genoemde vlakken.

Dit zijn de redenen waarom is gekozen voor de term *kredietcorruptie*.

Wie ben ik?

1. Mijn naam is Pieter de Klerk.
2. Zoveelste generatie ondernemer. Beide grootvaders, vader, moeder, broer, en nu ook onze kinderen zijn of waren ondernemers. Ondernemen en bankzaken was en is bij ons paplepel werk en daarom is het lastig om te begrijpen dat andere mensen zulke grote problemen hebben met deze in de kern, eenvoudige materie.
3. Ik ben oprichter van een aantal bedrijven waaronder de *Verkeers Informatie Dienst* welke is verkocht in 2018 aan Rijkswaterstaat.
4. Sta nu voor jullie voor Kenniscentrum Geld, opgezet om meer mensen kennis bij te brengen over financiën en dat is echt heel erg hard nodig.

De twee basis afspraken bij het lenen van geld

A) De geldlening

1. De klant leent geld. Het hele geldbedrag wordt in een keer uitgekeerd. De klant moet het geleende geld daarna in termijnen of alles in een keer aan het einde van de termijn, terugbetalen. Over het geleende geld wordt (meestal) rente betaald. Denk aan een hypothecaire geldlening. (De hypotheek is de zekerheid, niet de lening zelf.)
2. Er wordt een lening overeenkomst gesloten.

B) Doorlopend krediet/ krediet in rekeningcourant

1. Hierbij krijgt de klant de MOGELIJKHEID meer geld uit te geven en op te nemen dan hij bezit, tot een van tevoren afgesproken maximum. Dat is het krediet.
2. De klant kan vervolgens geld lenen, of geld overboeken. De klant kan geen krediet opnemen of krediet overmaken. Krediet is namelijk geen geld.
3. De klant betaalt alleen rente over het geleende geldbedrag, dit wordt berekend per periode. De klant moet alleen het geleende geldbedrag terugbetalen, niet het krediet.
4. Het krediet is een andere grootte en dat staat in een ander vakje dan het saldo op bankafschriften en verandert bijna nooit. Alleen na opzeggen of wijzigen van het krediet, veranderend de hoogte van het krediet.
5. Er wordt een kredietovereenkomst gesloten.

Krediet, wat is het? deel 1.

1. Krediet wordt hoofdelijk verstrekt. Krediet kun je niet opnemen. Krediet kun je ook niet terugbetalen. Krediet is slechts de toezegging van de bank dat je geld mag lenen.

2. Je kunt wel **geld** lenen van de bank. Neem je meer geld op dat er op de rekening staat, dan ontstaat er een debetsaldo. Dat debetsaldo is de schuld, daarover betaal je rente en dat bedrag moet je terugbetalen. Niet het krediet.
3. Mensen zoals rechters die spreken van het opnemen van het krediet, het terugbetalen van het krediet, of wanneer ze het zichzelf nog wat lastiger willen maken, spreken over het vereffenen of het delgen van het krediet, zitten ernaast en maken op dat moment zeer grote fouten.
4. Denk aan een goederenkrediet waarbij er rode racefietsen op krediet kunnen worden aangeschaft. Vraag eens aan die fabrikant het volgende: "Laat die fietsen maar zitten, ik kom alleen het krediet opnemen." Wat denk je dat je voor antwoord krijgt? Een groot vraagteken? Of geeft de fabrikant wel het krediet mee, terwijl de fietsen in het magazijn blijven? Natuurlijk niet.
5. Probeer dat ook eens bij een bank. Loop naar binnen en zeg, laat dat geld maar zitten, ik wil alleen mijn krediet opnemen. Ook dit gaat natuurlijk niet. Men leent geld en nooit krediet.

Krediet, wat is het? deel 2.

1. Krediet is het vertrouwen wat een ander in iemand heeft. Bij krediet verstrekken is het eigenlijk zo dat de bank niet zelf jouw krediet vertrekt, maar jouw krediet bevestigt.
2. In andere landen werken ze met een credit score, die geeft jouw krediet aan. Jouw kredietwaardigheid. Een hogere kredietscore is positief.

https://en.wikipedia.org/wiki/Credit_score

Lees het begin van de tekst en zie dat daar geen fouten in staan: Lenders loan money.

(In Amerika begrijpen ze wel hoe het zit en spreken over banken die geld uitlenen en schulden. Ze weten wel wat credit is en maken niet de domme fouten die hier gemaakt worden.)

3. Ons BKR, is een vreemde naam, want daar gaat het meestal over leningen, dus schulden die wel of niet op tijd zijn terugbetaald.
4. Iedereen die hier een beetje over nadenkt begrijpt direct hoe vreemd het is dat al die mensen zeggen dat een krediet, een schuld is. Nee, het hebben van krediet is een activa, niet een passiva. Als jij je krediet verliest, heb jij een probleem.
5. Het is toch raar om te stellen dat jij blij bent omdat jij van je laatste restje krediet bent verlost?
6. Iedereen die de kredietcrisis heeft meegemaakt en begrepen weet dat krediet (het vertrouwen in de ander) met een klap weg kan zijn.

7. Waren de schulden weg tijdens de kredietcrisis? Nee, natuurlijk niet, die schulden bleven gewoon bestaan. Echter, omdat het vertrouwen weg was, de kredietwaardigheid van partijen verdween, dreigde het hele financiële stelsel vast te lopen.
8. Een van de redenen waarom ik hier sta is dat we de conclusie kunnen trekken dat de wetgevers en de rechtspraak onvoldoende begrijpen wat krediet is. Bij de volgende krediet crisis wordt dat natuurlijk een probleem, want wat is het plan, de brand blussen met benzine? Het krediet opzeggen en dan opeisen en dan hopen dat de kredietcrisis verdwijnt?

Krediet, wat is het? deel 3.

1. Loop eens naar een pinautomaat, stop je bankpasje erin, toets je pincode in en kies een getal, zeg 100. Pak wat komt uit de automaat op. Wat zie je dan? Wat heb je dan in je hand? Krediet of geld? Wij denken geld.
2. Stel nu dat het waar is dat je krediet kunt opnemen. (Wat niet zo is.) Op het moment dat je daarmee een betaling doet aan een leverancier, dan betaal je die dus met krediet. En volgens te veel rechters is krediet een schuld. Je zou dan betalen met schuld... En ook dat is onzin.
3. Bij een creditcard heb je wat? Juist ja, krediet. Dat is hoeveel je geld je mag uitgeven zonder dat je dat op dat moment op je rekening hebt staan. Het is natuurlijk onzin om te beweren dat je krediet de schuld is, maar dat is nu net het probleem, zo staat het nu wel in de wet.
4. Rechters en raadsheren denken te vaak dat het waar is wat banken beweren, namelijk dat het krediet hetzelfde is als een lening en dat het dus zo is dat het kredietbedrag, ook een schuld is. En dat is natuurlijk echt een verkeerde uitleg van de begrippen.

Krediet, wat is het? deel 4

1. Balansen van banken.
2. Nu veel te veel mensen zijn of haar mond vol heeft met de woorden krediet, kredietverstrekkers, kredietnemers, kredietgevers en kredieten, waaronder hypothecaire kredieten, laten we eens kijken wat er op de balans van banken staat. (Banken die nu kredietinstellingen zijn gaan heten.) Wat zien we op de bankbalansen staan, kredieten of leningen?
3. Volksbank:

1. Loans and advances to customers	50,847
---	--------

4. Rabobank:

1. Private Sector Loan Portfolio	434,007
2. Loan -to-Deposit Ratio (12-month average)	1.10

5. Non-performing **Loans** 8,997

6. ING

1. **Loans** and advances to customers

7. Er staan natuurlijk op de bankbalansen alleen leningen op, nooit kredieten. Dan zou de bank zich internationaal totaal belachelijk maken. Nee, banken lenen geen krediet uit, ze lenen geld uit.

Krediet op een bankafschrift

- Op een bankafschrift staan een aantal vakjes. Eentje geeft het saldo weer, de andere het krediet, indien er een krediet is afgesproken. Is er geen krediet afgesproken, dan staat er meestal niets vermeld over een krediet.
- Het krediet wordt door de bank ingevoerd in de computer en geeft het bedrag aan wat aan **geld** geleend mag worden. Nadat dat is gebeurd staat op een nieuwe bankrekening bij krediet het krediet en bij het saldo, indien er nog niets is gebeurd, nul, nul. (Mogelijk is of wordt de afsluitprovisie wel afgeboekt.)
- Het debetsaldo is het geldbedrag wat je moet betalen aan de bank, het creditsaldo is dat geldbedrag wat je tegoed hebt van de bank
- Op het moment dat een transactie verwerkt wordt op de bankrekening, wijzigt het saldo wel, maar het krediet niet.
- (Bestedingsruimte. Dit is het verschil tussen het krediet en het saldo, waarbij je het debetsaldo aftrekt van het krediet om tot de bestedingsruimte te komen en bij een creditsaldo dat optelt bij het krediet. En als er geen krediet is, dan is alleen een creditsaldo de bestedingsruimte.)
- Deze materie lijkt gemakkelijk, maar het is helaas gebleken dat te veel mensen dit niet begrijpen en dat banken er misbruik van maken.

Verschil tussen een lening overeenkomst en een kredietovereenkomst.

1. Een lening overeenkomst zijn twee overeenkomsten, terwijl een kredietovereenkomst drie overeenkomsten bevatten:
2. De eerste overeenkomst is die van een bankrekening met een eigen bankrekeningnummer of een apart lening nummer en de voorwaarden en kosten

voor het aanhouden van een bankrekening. (Daarmee heb je nog geen leenmogelijkheid.)

3. De tweede overeenkomst is de lening, daar staan bijvoorbeeld de looptijd, de rente en het onderpand beschreven.
4. De derde overeenkomst is de kredietafpraak, daar staan de voorwaarden van het krediet beschreven, bijvoorbeeld de bereidstellingsprovisie en aan wie het krediet is verstrekt. Daar staan dus de voorwaarden waaronder je geld mag lenen. Welke leen voorwaarden staan in het gedeelte wat gaat over de lening.

Te veel mensen denken dat een geldlening hetzelfde is als een kredietovereenkomst.

Waar gaat het zoal mis?

- 1) Het was in Nederland de afgelopen honderden jaren erg duidelijk hoe ons financiële systeem in elkaar stak en er waren naar wij weten geen problemen met woorden en begrippen. Mensen wisten wat een lening was en wat een krediet was.
- 2) In 1987 kwam EU-Richtlijn 87/102/EEG over consumentenkredieten uit, die was maar 6 pagina's. Hier begint het al wat fout te gaan, maar zijn de gevolgen nog te overzien, want de definities zijn nog niet zo erg verkeerd.
- 3) Er staat wel in wat een kredietgever is, dat is een partij die krediet verleent.
- 4) Er staat in deze richtlijn echter geen definitie van krediet.
- 5) Hiermee begint de wetgevers trein vanuit Europa te rijden en rijdt vandaag de dag te hard door.
- 6) <https://www.europarl.europa.eu/legislative-train/>

Hoe komen wetten tot stand I

De regering, Kamerleden en de EU kunnen komen met wetsvoorstellen.

Voor nu concentreren we ons op EU-Richtlijnen.

Nadat deze richtlijnen zijn aangenomen in de EU moeten deze in nationale wetgeving worden omgezet.

Vanaf eind 2019 is de EU met 690 wetsvoorstellen gekomen, dat is natuurlijk heel erg veel.

Inmiddels zijn er meer dan 400 wetsvoorstellen aangenomen.

EU-richtlijnen worden vertaald in meer dan 20 talen.

Hoe komen wetten tot stand II

1. De EU-richtlijnen worden opgesteld. Vervolgens vertaald. Dat is ten minste een stap. Daarna moeten ze worden omgezet in lokale wetten waarbij opties die mogelijk zijn vanuit de richtlijnen, wel of niet worden verwerkt. Ook In Nederland gaat dat zo.

2. Let dus op, de EU-richtlijn kan dan al een aantal maal vertaald zijn, bijvoorbeeld van het Frans naar Engels naar het Nederlands en daarna komt nog de stap om de vertaalde richtlijn in een Nederlands wetsvoorstel om te zetten. Er zijn dus nu meerdere momenten waarop het verkeerd kan gaan.
3. Ook kan de bron; niet al te goed, niet goed genoeg, of ronduit slecht zijn.
 - Er is te vaak nagenoeg geen enkele interesse in wat er in deze wetten staat. Politici lezen en of begrijpen ze onvoldoende, de pers besteedt er ook te weinig aandacht aan.

Hoe komen wetten tot stand III

Dan krijg je een Nederlands traject waarbij de Raad van State en anderen wat over het wetsvoorstel kunnen zeggen. Dat gebeurt bij sommige wetten echt minimaal. Kijk begin deze week. Waarbij een moeder opeens een ouder is uit wie een kind is geboren, werd.

Er kan aan wetten ruim aandacht worden besteed in de Tweede kamer en de Eerste Kamer, maar ze kunnen ook op een stapel komen en met 150 voor en 75 voor worden afgehamerd. Zoals bij 2008/48/EG

Er wordt gedacht: “Het zal wel goed wezen, ik heb er geen verstand van, het interesseert me niets, het is mijn onderwerp niet, laat maar zitten, ik stem gewoon voor en met de rest mee, de ambtenaar zag er geen gevaar in.”

En zo is het gebeurd dat een werkelijk volkomen verkeerde wet vol met echt domme fouten is aangenomen. Het is echt vlek op vlek.

- Tussenvraag

Hoe denkt u hoe deze termen nu heten volgens deze wet na de nieuwe omzetting?

- Lening?
- Krediet in rekening courant?

Antwoorden:

- Een lening heeft nu de naam: een Geld Krediet
- Een krediet in rekening courant heet nu: een doorlopend Geld Krediet

Meer voorbeelden van veranderend taalgebruik:

Voorheen en huidig voor de burgers:
rechtspraak:

Huidige naam voor wetgever en

1. Lening	Geldkrediet
2. Krediet in rekening-courant	Doorlopend geldkrediet
3. Hypothecaire geldlening	Hypothecair krediet
4. (Debet)saldo	krediet bedrag

5. Rente	Kredietvergoeding
6. Afsluitprovisie	Kredietvergoeding
7. Bereidstellingsprovisie	Kredietvergoeding
8. Lening overeenkomst	Kredietovereenkomst
9. Effecten lening	Effecten krediet
10. Lening kopers	Krediet Kopers
11. Geldnemers	Kredietnemers
12. Geldverstrekkers	Kredietverstrekkers
13. Banken	Kredietinstellingen
14. NPL: <i>Non performing loans</i>	Niet renderende rechten uit de kredietovereenkomst of de kredietovereenkomst zelf

Het is dan ook niet verwonderlijk dat rechters die niet of te weinig financieel zijn opgeleid, door bankmedewerkers op het verkeerde been worden gezet op het moment dat zij beweren dat het krediet de schuld is.

Het grote drama van EU-richtlijn 2008/48/EG

Deze richtlijn vervangt die uit 1987 en staat vol fouten. Hij is 27 pagina's en bevat verkeerde definities.

Deze bevat bijvoorbeeld wel de definities; wat is een kredietgever, wat is een kredietovereenkomst, wat is een kredietbemiddelaar en wat is een kredietbedrag. Maar ook in deze richtlijn weer geen definitie waar het om gaat, dus geen definitie wat is nu eigenlijk krediet?

Dan de zeer grote fouten:

- 1) „het totale door de consument te betalen bedrag”: de som van het totale krediet bedrag en de totale kosten van het krediet voor de consument;
- 2) „totaal kredietbedrag”: het plafond of de som van alle bedragen die op grond van een kredietovereenkomst beschikbaar worden gesteld.

Burgerlijk Wetboek 7 titel 2A artikel 57

In deze titel wordt verstaan onder:

b. **kredietgever**: een natuurlijk persoon of rechtspersoon die in het kader van de uitoefening van zijn bedrijfs- of beroepsactiviteiten krediet verleent of toezegt;

c. **kredietovereenkomst**: een overeenkomst waarbij een kredietgever aan een consument krediet verleent of toezegt in de vorm van uitstel van betaling, een lening of een andere, soortgelijke betalingsfaciliteit, met uitzondering van overeenkomsten voor doorlopende dienstverlening en doorlopende levering van dezelfde goederen, waarbij de consument, zolang de diensten respectievelijk goederen worden geleverd, de kosten daarvan in termijnen betaalt;

d. geoorloofde debetstand op een rekening: een uitdrukkelijke kredietovereenkomst waarbij een kredietgever een consument de mogelijkheid biedt bedragen op te nemen die het beschikbare tegoed op de rekening van de consument te boven gaan;

e. overschrijding: een stilzwijgend aanvaarde debetstand waarbij een kredietgever een consument de mogelijkheid biedt bedragen op te nemen die het beschikbare tegoed of de overeengekomen geoorloofde debetstand op de rekening van de consument te boven gaan;

g. *totale kosten van het krediet voor de consument: alle kosten, met inbegrip van rente, commissielonen, belastingen en vergoedingen van welke aard ook, die de consument in verband met de kredietovereenkomst moet betalen en die de kredietgever bekend zijn, met uitzondering van notariskosten;*

h. **totale door de consument te betalen bedrag: de som van het totale kredietbedrag en de totale kosten van het krediet voor de consument;**

j. debetrentevoet: de rentevoet, uitgedrukt op jaarbasis en toegepast in een vast of variabel percentage;

l. **totaal kredietbedrag: het plafond of de som van alle bedragen die op grond van een kredietovereenkomst beschikbaar worden gesteld;**

t. Richtlijn: Richtlijn nr. 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 87/102/EEG (Pb EU L 133).

Burgerlijk Wetboek 7 titel 2A artikel 74

In deze afdeling wordt verstaan onder:

a. **geldkrediet:** de kredietovereenkomst waarbij door of vanwege de kredietgever aan de kredietnemer een geldsom ter beschikking wordt gesteld en de kredietnemer aan de kredietgever een of meer betalingen doet;

f. **doorlopend geldkrediet:** een geldkrediet waarbij de kredietnemer op verschillende tijdstippen geldsommen bij de kredietgever kan opnemen, voor zover het uitstaand saldo een bepaald bedrag, de kredietlimiet, niet overschrijdt;

d. **kredietsom** bij geldkrediet: de geldsom die de kredietnemer in het kader van een geldkrediet ter beschikking wordt gesteld, met dien verstande, dat bij doorlopend geldkrediet de kredietlimiet als die geldsom wordt aangemerkt;

b. goederenkrediet: de kredietovereenkomst, daaronder begrepen een samenstel van overeenkomsten die een commerciële eenheid vormen in de zin van artikel 57 lid 5, ter zake van het verschaffen van het genot door de kredietgever aan de kredietnemer van een roerende zaak, niet zijnde een registergoed;

h. **kredietvergoeding:** alle beloningen en vergoedingen, in welke vorm ook, die de kredietgever of de leverancier van de goederen of diensten ter zake van een

kredietovereenkomst bedingt, in rekening brengt of aanvaardt, bij goederen- en dienstenkrediet verminderd met het totaal van de contante prijzen van de zaken onderscheidenlijk diensten, waarvan de kredietnemer het genot wordt verschaft onderscheidenlijk die aan de kredietnemer worden verleend, met dien verstande dat de vergoeding die verschuldigd wordt indien de kredietnemer vervroegd aflost, vastgesteld overeenkomstig artikel 68 leden 2 en 5 geen deel van de kredietvergoeding uitmaakt.

In te veel wetten staan heel veel definities met daarin het woord krediet, maar nagenoeg nooit de definitie van krediet zelf.

Hypotheken 2014/17/EU:

1. Richtlijn 2014/17/EU. Deze richtlijn uit 2014 verwijst naar de richtlijn uit 2008/48 en ook in deze richtlijn staan dezelfde fouten, zodat een lening en een krediet onterecht in elkaar worden geschoven.
2. De richtlijn is inmiddels gegroeid naar 52 pagina's, Er staan 28 definities in, maar helaas geen enkele definitie van krediet.
3. En staat weer niet dat het debetsaldo terugbetaald moet worden, maar het door de kredietverstrekker ter beschikking gestelde bedrag. ENTER
4. 14. „Het totale door de consument te betalen bedrag”: het totale door de consument te betalen bedrag als omschreven in artikel 3, onder h), van Richtlijn 2008/48/EG;
5. 12. „totaal kredietbedrag”: het totale bedrag aan krediet als omschreven in artikel 3, punt l), van Richtlijn 2008/48/EG;
6. De grote fouten vanuit 2008/48 worden doorgezet.

Hypothecaire geldlening

1. Voorheen waren er verschillende benamingen voor vastgoed financieringen. Te weten de Hypothecaire lening en Hypothecair krediet. Bij het krediet had je de mogelijkheid om geld te lenen totdat de kredietlimiet is bereikt. De lening is duidelijk, daar leen je geld en het geleende geldbedrag is de lening.
2. Nu is het zo dat er alleen nog maar gesproken wordt over hypothecair krediet. DNB en AFM doen daar lekker aan mee.
3. Vanaf 2016 worden hypothecaire kredieten aan consumenten niet meer aangeboden, echter de bestaande lopen gewoon door. Deze Hypotheekkredieten worden nog wel zakelijk aangeboden.
4. Het is werkelijk ongehoord dat in Nederland deze begrippen zijn gewijzigd.

Hypothecair krediet

AFM zegt:

<https://www.afm.nl/nl-nl/sector/themas/dienstverlening-aan-consumenten/financiele-producten/hypothecair-krediet>

Hypothecair krediet

Een hypotheek is een **geldlening** waarbij de woning als onderpand dient. Een hypotheek wordt vaak gebruikt voor de aanschaf of verbetering van de eigen woning. Een hypotheek kan een complex product zijn en is dat zeker als dit hypothecair krediet wordt gecombineerd met een vermogensopbouwproduct om de hypotheek op einde looptijd mee af te lossen.

Deze uitleg van AFM is natuurlijk niet correct, want een hypothecair krediet is de mogelijkheid om geld te lenen met als zekerheid een hypotheek, het is geen lening. En dus geen schuld.

Indien er collectief voor wordt gekozen om het woord krediet te gaan gebruiken in exact dezelfde betekenis van een lening, dan moet er wel een nieuw woord komen voor krediet. Dat woord is er niet gekomen en dus is het verkeerd wat er gebeurt. Anders gezegd, als we links opeens de betekenis van rechts gaan geven, dan moet er wel een ander woord komen voor links. Want anders is rechts, nog steeds rechts en links wordt dan ook rechts. Dan is er geen links meer. Stel je dan een rijles voor of iemand die de stem van de navigatie gaat volgen, daar gaan zeker slachtoffers vallen.

En zo is het ook met wat er de laatste jaren aan de hand is, de volkomen absurde tot aan het fanatieke doorvoeren van het woord krediet, geeft echt zeer grote problemen en totale gerechtelijke dwalingen.

Woonhuisfinancieringen in VS

1. In landen waar ze niet zo amateuristisch bezig zijn als in ons land zijn er ten minste drie verschillende vormen van woonhuis financieringen:
2. Mortgage Dit noemen wij nu in Nederland *Hypothecair krediet*
3. H.E.L. Dit noemen wij nu in Nederland ook *Hypothecair krediet*
4. H.E.L.O.C. Dit noemen wij nu in Nederland ook *Hypothecair krediet*

Uitleg van de begrippen:

- 1) een Mortgage is een hypotheeklening.
- 2) een H.E.L. is een *Home Equity Loan*. Dat is een geldlening op basis van de overwaarde. (De overwaarde is het verschil tussen de marktprijs van de woning en de hoogte van de lening.)

3) een H.E.L.O.C. is een *Home Equity Line of Credit*. Dus de mogelijkheid om geld te lenen op basis van de overwaarde, dus een krediet op basis van de overwaarde. Een H.E.L. en een H.E.L.O.C. kunnen bestaan naast een Mortgage. Het is natuurlijk echt van de zotte dat wij hier alles dezelfde naam met daarin krediet zijn gaan geven en dan verwachten dat er geen grote ongelukken zouden gebeuren. Het is helaas een teken van infantiliteit, van proberen alles maar simpel te maken, terwijl het vaak niet simpel is. De vraag is, waarom gebeurt dit? Wie heeft er belang bij?

EU Richtlijn (EU) 2023/2225 over consumentenkredieten.

1. Dit is de opvolger van 2008/48/EG Daar staat: De redenen waarom die richtlijn slechts gedeeltelijk effectief was, zijn te vinden in de richtlijn zelf door bijvoorbeeld een onnauwkeurige formulering van specifieke artikelen,
2. De richtlijn is inmiddels gegroeid naar 67 pagina's, Er staan 22 definities in, maar helaas geen van krediet. (11 maal het aantal pagina's van de EU-richtlijn uit 1987 en 40 pagina's meer dan die van 2008.)
3. En er staat niet dat het debetsaldo terug betaald moet worden, maar het door de kredietverstrekker ter beschikking gestelde bedrag. Het staat er weer verkeerd in.
4. 6) "het totale door de consument te betalen bedrag": de som van het totale kredietbedrag en de totale kosten van het krediet voor de consument;
5. 10) "totaal kredietbedrag": het plafond of de som van alle bedragen die op grond van een kredietovereenkomst beschikbaar worden gesteld;
6. Het moet natuurlijk zijn: "het totale door de consument te betalen bedrag": het debetsaldo zoals dat blijkt uit de bankadministratie en totale kosten van de geldlening voor de consument;
7. De grote fouten vanuit 2008/48 gaan gewoon door.

(EU) Nr. 655/2014 Beslagleggen over landsgrenzen binnen EU

1. Deze richtlijn is in Nederland in 2016 in werking getreden.
2. Het maakt het makkelijk om beslag over grenzen te leggen. Dit en de andere EU-richtlijnen grijpen natuurlijk op elkaar in.
3. Wat opvalt is dat veel van deze wetten zijn geschreven voor het groot bedrijf en ze zijn een directe bedreiging voor de burgers. Want burgers moeten goed geïnformeerd worden, moeten het kunnen begrijpen en moeten beschermd worden tegen misstanden. Het tegenovergestelde is wat er gebeurt en dat komt omdat de politiek en de pers niet voldoende is geïnteresseerd. Hopelijk veranderd dat nadat wij daar aandacht voor vragen nu snel.

Richtlijn (EU) 2021/2167 kredietkopers

1. Deze richtlijn gaat het mogelijk maken dat banken hun klanten kunnen dumpen bij niet banken in Europa en zelfs buiten Europa.
2. Deze wet is geschreven voor de banken, de consumenten worden benadeeld.
3. De richtlijn gaat uit van NPL. *Non performing loans*. Hoe is dat vertaald?
Niet renderende rechten uit de kredietovereenkomst of de kredietovereenkomst zelf.
Terwijl het moet zijn: *Niet presterende leningen*.
4. De gevolgen laten zich raden. Niet renderende betekend dat bij een hogere dan afgesloten rentestand (zoals nu) de banken hun klanten kunnen dumpen.
5. En duidelijk is dat het krediet kan worden opgevraagd in plaats van het debetsaldo, want zo staat het in de wet. En die zaak verlies je vervolgens. Geloof mij maar, dat gebeurt nu al.
6. En houdt rekening met de internationale beslagen die sinds een paar jaar makkelijker zijn geworden.

Waarom en voor wie is kredietverkoop slecht?

De bank verkoopt de vordering met een korting aan een derde partij.

1. **De klant** wordt benadeeld want hij betaalt meer dan wanneer hij zakendoet met de bank en de lening met korting afkoopt van de bank zelf en niet van de koper.
2. **De bank** wordt benadeeld want die krijgt minder dan wanneer ze haar vordering met een korting verkoopt aan de klant van de bank. Dat heet schikken met een discount.
3. **De Staat en de Nederlanders** worden benadeeld, want er wordt over de winst door hedgefondsen hier geen belasting betaald.
4. (Dit allemaal los van het gevaar dat derde partij het kredietbedrag i.p.v. debetsaldo opeist.)

Te veel mensen denken dat een krediet hetzelfde is als een lening

1. En dat is echt onvoorstelbaar, maar helaas wel waar.
2. De wetgevers in de EU en in Nederland, rechters, raadsheren tot aan hoogleraren aan toe. Sommige ontspreken verder en stellen dat een kredietovereenkomst direct leidt tot een betalingsverplichting ter hoogte van het krediet en vergeten dat je wel eerst geld moet lenen om tot een schuld te komen.

Fouten bij de rechtspraak.

Indien u zelf zoekt op krediet op rechtspraak.nl en weet waar u naar moet kijken, dan vindt u tal van voorbeelden waarbij er zeer onzorgvuldig, tot aan volkomen verkeerd wordt omgegaan met de begrippen krediet, lening, debetsaldo, schuld en aansprakelijkheid. Het gaat fout bij rechtbanken, bij gerechtshoven in de civiele rechtspraak en in de strafrechtpraktijk. Wij kijken elke week even bij de nieuwe uitspraken en bijna elke week gaat het niet goed, tot ronduit verkeerd. Soms heeft het grote gevolgen en soms niet of minder.

Voorbeelden zijn uitspraken over derivaten van SnowWorld, en de uitspraak over Yab Yum en andere zaken.

Snow World

ECLI:NL:GHAMS:2024:59

In dit arrest van het gerechtshof lezen we de volgende teksten:

SnowWorld heeft haar hoger beroep beperkt tot de vraag of de Bank vanaf 1 januari 2009 een zogenoemde liquiditeitspremie in rekening mocht brengen bovenop **de rente op de kredieten** die zij bij de Bank had afgesloten

Dat is niet correct. Er wordt nooit rente betaald op kredieten. Rente wordt betaald op het debetsaldo.

3.5.

In de eerste helft van 2007 zijn er diverse **kredietfaciliteiten** bij de Bank afgesloten. Het eerste contract is afgesloten op 7 februari 2007 voor een bedrag van in totaal € 50.750.000,00 (€ **50.000.000,00 rekening-courantfaciliteit** waarvan de limiet per kwartaal zou verminderen met € 1.562.500,00 en € 750.000,00 multi-purposefaciliteit).

Dat is duidelijk, er mag tot euro 50,750 mln. geleend worden.

Wat staat er te lezen in rechtsoverweging 5.8?

(die kennelijk is toegesneden op haar situatie, nu zij ook een bedrag van € 50.000.000,00 leende tegen een flexibele rente en de limiet per kwartaal met € 1.562.500,00 verminderde)

Daar schrijft het gerechtshof dat Snow World exact Euro 50 mln. leende. Nee, dat is niet correct, want een krediet is geen lening. (In deze zaak is het voor een keer geen probleem dat het gerechtshof deze fout ook hier maakt, want in deze zaak gaat het over een rente derivaat en rente derivaten worden afgesloten over een vaststaand geldbedrag en niet over het debetsaldo. Derivaten staan ook los van de lening- en of kredietovereenkomsten en kunnen zelfs bij een derde partijen afgesloten worden.

Yab Yum zaak van 19-03-2024

ECLI:NL:GHAMS:2024:662

We lezen in dit arrest:

2.

hij in de periode van 4 augustus 2004 tot en met 4 augustus 2016 in Nederland zich schuldig heeft gemaakt aan witwassen, immers heeft verdachte 1.325.000,00 NLG, te weten van:

- 400.000,00 NLG, voortvloeiende uit de overeenkomst **rekening courant krediet** tussen [bedrijf05] SA en [bedrijf06] d.d. 27/09/1982 en
 - 450.000,00 NLG, voortvloeiende uit de overeenkomst **rekening courant krediet** tussen [bedrijf05] SA en [bedrijf06] d.d. 07/01/1985 en
 - 475.000,00 NLG, voortvloeiende uit de overeenkomst **rekening courant krediet** tussen [bedrijf05] SA en [bedrijf06] d.d. 07/05/1987
- de werkelijke aard verhuld, waarbij het verhullen van de werkelijke aard van voornoemde geldbedragen er uit bestaat dat valse en onjuiste betalingstitels worden opgegeven, zulks terwijl verdachte wist dat die geldbedragen afkomstig waren uit enig misdrijf;

Verder op in het arrest heeft het gerechtshof het opeens over de drie leningen.

immers heeft verdachte in de Antwoorden op vragenbrief 16 oktober 2014 mbt Bibob onderzoek [bedrijf07] vof, dhr en mw [verdachte01] 30-10-2014 aan Dienst Justis, Ministerie van Veiligheid en Justitie (pag. 1164), onder 7a en 7b vermeld dat de **drie leningsovereenkomsten** door [bedrijf05] S.A. betrekking hebben op [bedrijf07] vof met verwijzing naar de jaarstukken die bij het betreffende antwoordenbrief zijn gevoegd en/of en

immers heeft verdachte in de Antwoorden op vragenbrief 16 oktober 2014 m.b.t. Bibob onderzoek [bedrijf07] vof, dhr en mw [verdachte01] 30-10-2014 aan Dienst Justis, Ministerie van Veiligheid en Justitie, onder 7a en 7b vermeld dat de **drie leningsovereenkomsten** door [bedrijf05] S.A. betrekking hebben op [bedrijf07]

Zonder ook maar iets te willen stellen over andere zaken in dit arrest vraag ik alleen de aandacht voor het feit dat ook hier een gerechtshof de termen rekening courant krediet worden verward met leningen. (waarbij het ook mogelijk is dat bedrijf 5 naast de drie kredieten in rekening courant ook drie lening overeenkomsten heeft verstrekt.)

*Een krediet(bedrag) wordt wel in een geld uitgedrukt, maar is geen geld. Pas nadat er geld is opgenomen (wat het krediet in rekening courant mogelijk heeft gemaakt) ontstaat er een debetsaldo en dit geld wat het debetsaldo vormt, kan worden witgewassen. De discussie moet dus gaan om de hoogte van het debetsaldo en niet om het krediet. Anders uitgelegd, indien er tussen twee partijen een krediet wordt afgesloten/ afgesproken, is er met het afsluiten van het krediet nog geen geld tussen partijen uitgeleend en geleend, er is daarmee ook nog geen debetsaldo aan de ene kant en een creditsaldo aan de andere kant ontstaan. Dit saldo ontstaat pas nadat er **geld** wordt geleend door de geldnemer van de geldgever. Zoeken we in dit arrest op saldo, dan vinden we niets.*

Het kan natuurlijk dat er een totaal krediet in rekening courant is afgesproken van 1.325.000,00 NLG in een kredietovereenkomsten, maar dat het debetsaldo 1.925.000,00 NLG bedroeg, dus dat er sprake was van een overstand van 600.000,00 NLG, dan was er dus 1,925.000,00 NLG witgewassen en niet het kredietbedrag. Het kan ook zijn dat het debetsaldo veel minder was dan 1.325.000,00 NLG, dan was er minder witgewassen. Ergo, het gaat altijd om de hoogte van de Debet- c.q. creditsaldo, nooit om de hoogte van het krediet. Bij straffen vanwege het beschikbaar hebben van (bijvoorbeeld uit een misdrijf verkregen geldbedrag), wordt het een ander verhaal, want dan gaat het bij krediet over de mogelijkheid om te beschikken over geld (nadat er daadwerkelijk geld is geleend).

[In meer vonnissen halen rechters krediet en lening door elkaar.](#)

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:GHSHE:2021>

3 De beoordeling

3.1.

In r.o. 2.2. en 2.3. van het bestreden eindvonnis heeft de rechtbank vastgesteld van welke feiten in dit geschil wordt uitgegaan. Met grief 1 wordt deze vaststelling deels bestreden. Het hof zal een nieuw overzicht geven van de onbetwiste feiten die in hoger beroep het uitgangspunt vormen.

a. Rabobank (destijds Rabobank [kantoorplaats]) heeft aan de echtgenoten [appellant] en [appellante] **een lening** van € 256.000,00 verstrekt (hierna: **het krediet**, zie prod. 2 bij inl. dagvaarding).

Dit soort fouten zie je na onderzoek op rechtspraak echt veel te vaak langskomen. Rechters die de begrippen op een verkeerde manier door elkaar halen en dat is schokkend.

(Er bestaan nog steeds erg veel kredieten die zijn verstrekt aan particulieren en deze kredieten zijn geen leningen. Het betreffen slechts de mogelijkheid om te lenen. Zakelijke kredieten lopen in de honderden miljarden, en ook dat zijn geen leningen.)

[Kredietmisstanden door een systeembank deel I](#)

De twee Wubaro zaken:

1. Er is een zakelijk krediet in rekening courant afgesproken op 4 oktober 2019,
2. Op 8 oktober 2019 is de kredietlimiet van euro 987.000, - ingevoerd in de computer,
3. Vanaf dat moment was het mogelijk om geld te lenen. Geen krediet, maar geld,
4. Er wordt in een periode van maanden daarna totaal euro 422.250 over geschreven. Die gelden worden niet besteed aan de revolutionaire warmtepomp, maar aan privé uitgaven en dat was niet de afspraak,
5. Er wordt daarna veel meer krediet aangevraagd, de bank doet onderzoek en doet aangifte. Er volgt een vonnis waarin staat dat niet het debetsaldo van euro 422.250

terug betaald moet worden, maar de kredietlimiet vanaf de dag dat dit limiet in de computer was ingevoerd,

6. De meervoudige noordelijke fraudekamer schrijft dat het bedrag is overgeboekt naar de bankrekening, iets wat natuurlijk niet correct is. Als al het geld was opgenomen op de 8^e oktober, dan kan het daarna natuurlijk niet nogmaals,
7. Terwijl uit het vonnis blijkt dat er euro 422.250, is overgemaakt naar de bankrekeningen van de heren waarmee uitgaven gedaan zijn die niets met de ontwikkeling te maken hadden van de warmtepomp, is er drie jaar gevangenisstraf opgelegd omdat het meer was dan 500.000, - omdat de rechters onterecht uit zijn gegaan van het krediet en niet het debetsaldo.
8. De pers heeft veel aandacht aan deze zaak besteed, maar niemand die zag welke grote fouten er werden gemaakt,
9. Ook advocaten hebben deze fouten niet opgepakt,

[ECLI:NL:RBNNE:2023:826](#)

Standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat de vordering benadeelde partij kan worden toegewezen tot een bedrag van € 987.000,00, zijnde de hoofdsom van het verstrekte krediet, met vermeerdering met de wettelijke rente. Aangezien de bank een grote, professionele partij is, moet deze in staat worden geacht de schadevergoeding zelf te incasseren. Daarom is door de officier van justitie verzocht geen schadevergoedingsmaatregel op te leggen.

- Wubaro vonnis 2

[ECLI:NL:RBNNE:2023:826](#)

De rechtbank stelt vast dat het bedrag van €987.000,00 zijnde het verleende krediet dat door de bank is verleend als gevolg van de oplichting, op 8 oktober 2019 naar bankrekeningnummer [rekeningnummer] ten name van [bedrijf 2] is overgemaakt. 4 De tenlastegelegde overboekingen van in totaal € 211.125,- die vervolgens van de bankrekening van [bedrijf 2] naar de bankrekening van [bedrijf 4] zijn overgemaakt, zijn naar het oordeel van de rechtbank dan ook afkomstig uit misdrijf, namelijk oplichting. De criminele herkomst van deze overboekingen staat daarmee vast.

Krediet misstanden door een systeembank deel II

[ECLI:NL:GHAMS:2021:1092](#)

1. de bank begint te beweren dat het krediet de schuld is en dat het mogelijk is om op het krediet af te lossen,

2. de bank blokkeert de toegang tot internetbankieren. (Dus zorg dat je altijd papieren bankafschriften hebt.),
3. tijdens rechtszaken brengt de bank wel de kredietovereenkomsten in, maar niet de bankadministratie met daarop de daadwerkelijke schuld zoals te zien is in het debetsaldo,
4. de Bank beweert ook dat zij de bankadministratie heeft vernietigd,
5. de bank beweert dat het haar eigen bankafschriften niet kan optellen om tot een saldo te komen,
6. de bank verandert het adres van de klant van de bank in het adres van het hoofdkantoor van de bank zelf, zodat de klant geen bankafschriften meer ontvangt met daarop het bewijs dat het debetsaldo lager is dan het krediet,
7. de ex bankdirecteur die verklaringen heeft afgelegd dat het gaat om het debetsaldo en niet om het krediet, leidt volgens deze bank aan geheugenverlies,
8. het horen van deze getuige onder ede wordt actief door de bank tegengewerkt,
9. ander bewijsmateriaal wordt bewust door de bank achtergehouden,
10. te veel rechters en raadsheren gaan mee met het verhaal van de bank, omdat ze denken dat een krediet een schuld is,

Wees gewaarschuwd in Nederland gebeuren dit soort zaken echt en de gevolgen zijn verschrikkelijk.

Uit het arrest de uitleg van het gerechtshof van een zakelijk krediet in rekening courant en de aansprakelijkheid daarvoor:

- r.o. 3.8. Op grond van het voorgaande komt het hof tot de conclusie dat de bank een krediet in rekening-courant van € 2.500.000 aan de vennootschappen van de groep heeft verstrekt, waarvoor deze hoofdelijk aansprakelijk zijn. Anders dan [appellant] stelt, geldt deze hoofdelijkheid niet alleen voor het bedrag waarmee het krediet in 2008 is verhoogd. Uit de kredietovereenkomst van 3 november 2006 blijkt met zoveel woorden dat het oorspronkelijke krediet van € 1.750.000 hoofdelijk aan de vennootschappen van de groep is verstrekt en dat het krediet aan alle vennootschappen ter beschikking stond. De namen van deze vennootschappen zijn in deze kredietovereenkomst genoemd en de overeenkomst is ook afzonderlijk voor elke vennootschap ondertekend. Er was dus sprake van pluraliteit van schuldenaren.

(Dit is verkeerd wat het gerechtshof hier schrijft. Het krediet wordt inderdaad hoofdelijk vertrekt, (de vennootschappen kunnen het krediet, dus te toezegging van de bank dat ze geld mogen lenen, niet aan een andere partij overdoen), maar de vennootschappen zijn niet hoofdelijk aansprakelijk voor het krediet. De vennootschappen zijn indien dat ontstaat, hoofdelijk aansprakelijk voor het terugbetalen van het debetsaldo, niet het krediet. Deze verkeerde aannamen zet het gerechtshof op het door de bank uitgestippelde pad dat het krediet de schuld is. In het

arrest is te lezen dat het gerechtshof de stap dat het gaat om de hoogte van het debetsaldo, ook in deze zaak niet weet te maken.)

- *(Deze zaak gaat over een borgtocht die is afgegeven voor een eventueel debetsaldo boven euro 1,75 mln. Om toch de borg aan te kunnen spreken, zelfs nadat het debetsaldo onder euro 1,75 mln. is gedaald, is de bank gaan beweren dat de schuld bestond uit het krediet, en dat je dit krediet kan opdelen in twee delen en kunt aflossen op het onderste deel van het krediet, terwijl de overstand ongewijzigd blijft bestaan. Dat is in een bankadministratie onmogelijk, computers kunnen dat niet verwerken. Elke betaling zal het debetsaldo doen dalen, er kunnen geen twee saldo's tegelijk op een rekening bestaan. Daarom heeft de bank alles gedaan om het debetsaldo zoals dat blijkt uit de bank administratie uit de rechtszaken te houden en is de bank een illegale tweede administratie gaan bijhouden op papier op het hoofdkantoor van de bank. De bank heeft deze zaak gewonnen omdat de leden van het gerechtshof er echt van overtuigd zijn dat een krediet een schuld is.)*
- *(Het eerste arrest bestaat uit 27 pagina's, zonder een enkele berekening van de geldbedragen. Het arrest staat vol met basis fouten die nooit gemaakt mogen worden. De uitkomst van dit arrest is dat er van de jaren geleden geleende euro 2,506 mln. er nu euro 3,2 mln. moet worden terug betaald en dat als er wordt terug betaald, de schuld nooit meer omlaag zal gaan. Dat komt omdat deze combinatie van raadsheren krediet hebben verward met het debetsaldo. En dat komt omdat ze denken dat een borgtocht een aparte schuld is en dan is het voor deze mensen logisch dat je ze bij elkaar optelt. Iets wat ook volkomen verkeerd is.)*
- *(Inmiddels lopen er twee bedrog zaken tegen deze bank waarbij het gerechtshof heeft bepaald in een tussenarrest dat de uitvoerbaarheid van haar eerder eigen arrest is geschorst.)*

De advocaat, raadsheer en hoogleraar, zijn boek en zijn fouten:

- Er is contact geweest met een professor in het recht, een schrijver van standaard werken, een advocaat, een cassatieadvocaat en een raadsheerplaatsvervanger bij een gerechtshof.
- Hij is een van de twee schrijvers van: Asser 7-IA Kredietovereenkomst
- Kijken we op rechtspraak.nl, dan zien we 7993 verwijzingen naar deze reeks boeken. Voor dit nieuwe boek uit 2021 zijn er al 217 verwijzingen te vinden in arresten of conclusies van de Hoge raad.
- In dit boek geen uitleg wat krediet is en heel veel maal de opmerkingen over het opnemen en het terugbetalen van het krediet. Zie de flapjes, hier gaat het overal mis.
- In de memorie van grieven (en ook in de opmerkingen bij het arrest) wordt een belangrijk punt gemaakt van de situatie vóór en ná de opzegging van de kredietovereenkomst. Vóór de opzegging zou er sprake zijn van krediet, daarna niet

meer (memorie van grieven, onder 104) en het zou misleidend zijn om na de opzegging nog van (vereffening van) krediet te spreken (memorie van grieven, onder 105, onder 109, onder 110, onder 120, onder 144, onder 169). In het arrest van het hof komt hier niets van terug.

- 9. Naar mijn mening berusten de klachten in de memorie van grieven in zoverre op een misverstand. Dat verklaart mijns inziens ook dat het hof eraan voorbij is gegaan. Volgens mij zijn er niet met enig uitzicht op succes cassatieklachten tegen te richten. Bij een kredietovereenkomst verstrekt de kredietgever aan de kredietnemer "krediet", dat is "koopkracht" ofwel "financiële bestedingsruimte".
- Het krediet wordt uitgedrukt in een geldsom. Kredietverstrekking kan plaatsvinden door middel van een geldlening, maar ook door uitstel van betaling, een "roodstand-faciliteit" of een andere financiële faciliteit (vgl. art. 7:57 lid 1 onder c BW, dat hier niet (direct) van toepassing is omdat het hier niet om consumentenkrediet gaat). De kredietovereenkomst creëert laste van de kredietnemer een verbintenis tot betaling van de geldsom waarin het krediet is uitgedrukt, vermeerderd met rente en kosten. Dat is een verbintenis in de zin van art. 6:111 BW. Als de kredietovereenkomst door opzegging eindigt, doet dat einde niets af aan die betalingsverbintenis, die haar verklaring vindt in de (beëindigde) kredietovereenkomst. De desbetreffende verbintenis verschiet door de opzegging van de kredietovereenkomst niet van kleur, maar blijft uitdrukking geven aan het verstrekte krediet, uitgedrukt in een geldsom (de uitstaande schuld).

Zakelijke kredieten

- Bij zakelijke kredieten gaat het over honderden miljarden. Daarover staat nagenoeg niets in de wet. Juristen zoals advocaten en rechters gaan opzoek naar iets wat erop lijkt en komen dan altijd uit bij consumenten kredietovereenkomsten. Jurisprudentie is waar ze aan gewend zijn. Dus de fouten werken overal in door, ook de zakelijke kredieten, ook in de wetgeving over hypotheek. De voorbeelden bewijzen dat ook.

Samenvatting

1. In bijna geen enkele Richtlijn of daaruit volgende wetgeving is bescherming voor de consument opgenomen.
2. De wetten gebaseerd op de richtlijnen zijn aangenomen als HAMERSTUK in eerste en tweede kamer.
3. De richtlijnen en wetten zitten vol fouten die de wetgevers en juristen niet zien of de gevolgen ervan niet begrijpen
4. De wet op basis van Richtlijn EU-2021/2167 mag niet aangenomen worden en moet net als de andere wetten op dit gebied herzien en aangepast worden.

Conclusies

1. De kwaliteit van deze wetten is echt volstrekt onvoldoende.
2. Nederland maakt zich belachelijk en is een gevaarlijke plaats geworden voor financieringen, meer bedrijven zullen vluchten en de kapitaaluitstroom zal aanhouden.
3. Deze wetten zijn niet in het belang van de mensen en zijn geschreven voor de banken.
4. Mensen lopen een zeer groot gevaar om ook te maken te krijgen met de misstanden zoals anderen al hebben ervaren.
5. Bij de rechter is de kans te groot dat je krediet corruptiezaken geheel onterecht verliest.
6. Tot nu toe zijn de volksvertegenwoordigers niet of nauwelijks geïnteresseerd en begrijpen niet welke waanzinnig slechte wetten ze al hebben aangenomen en nog gaan aannemen.
7. De pers was helaas tot nu toe niet voldoende geïnteresseerd. Hopelijk worden de volksvertegenwoordiger en pers op korte termijn wel geïnteresseerd in deze belangrijke materie, het gaat tenslotte om heel erg veel mensen, bedrijven en geld.

Aanbevelingen

1. De bestaande wetten moeten voor wat krediet corrupties betreft allemaal tegen het licht worden gehouden en verbeterd.
2. Ze moeten worden geschreven vanuit het oogpunt en de bescherming van burgers, niet vanuit de banken.
3. Zo moeten er duidelijke definities komen van krediet, saldo's, schuld etc. en moet het onderscheid tussen een lening en een krediet weer gemaakt worden en weer aansluiten bij de rest van de wereld.
4. De wet over kredietkopers mag niet aangenomen worden, de mensen moeten juist beschermd worden tegen dit soort praktijken.
5. Er moet een campagne komen om rechters advocaten en andere mensen bij te scholen
6. Banken die misbruik maken dienen hard gestraft te worden.

Vragen?

5 Verbetervoorstellen aan het voorstel van het Implementatiebesluit

In de onderstaande teksten is het woord krediet vervangen door lening en zijn er andere aanpassingen gemaakt, die de tekst beter maakt en voor de burgers begrijpelijker. Ook zal het helpen om fouten te voorkomen bij de rechtspraak en burgers en organisatietjes beter rechtsbescherming bieden. Er worden ten slotte geen kredieten verkocht maar lenigen. Het zijn ook geen kredietovereenkomsten, maar lening overeenkomsten en zo verder. Om de verschillen die zijn gemaakt te zien, kunt u deze tekst met de aanpassingen naast het voorstel leggen.

Besluit van tot wijziging van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft, het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft, het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector en het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019 ter implementatie van Richtlijn (EU) 2021/2167 inzake leningsproviders en leningkopers (Implementatiebesluit richtlijn leningsproviders en leningkopers)

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van [• ...], [• kenmerk], directie Financiële Markten;

Gelet op Richtlijn (EU) 2021/2167 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 inzake leningsproviders en leningkopers en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en de artikelen 1:79, eerste lid, aanhef en onderdeel b, 1:80, eerste lid, aanhef en onderdeel b, 1:81, 2:64c, tweede lid, 4:11, derde lid, 4:14, tweede lid, onderdelen b en c, 4:16, derde lid, onderdeel c, 4:17, derde lid, 4:81d, derde lid, 4:81f, zesde lid, 4:81h, derde lid, en 4:81k, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht en artikel 15, derde lid, van de Wet bekostiging financieel toezicht 2019;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van, nr. [•...]); Gezien het nader

WIJ WILLEM-ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

rapport van Onze Minister van Financiën van [• ...], [• kenmerk], directie Financiële Markten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het **Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft** wordt als volgt gewijzigd:

A

Onder vernummering van artikel 29.0a tot artikel 29.0c wordt aan hoofdstuk 4 een paragraaf toegevoegd, luidende:

§ 4.4. Leningservicers

Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 4:11, derde lid, 4:14, tweede lid, aanhef en onderdelen b en c, van de wet

Artikel 29.0a

Een leningservicer als bedoeld in artikel 4:11, eerste lid, van de wet beschikt over een robuuste zeggenschapstructuur en adequate interne controlemechanismen die de naleving van de rechten van een geldnemer en van het recht dat van toepassing is op de rechten van een geldgever krachtens een leningovereenkomst, of op de leningovereenkomst zelf, en van het bepaalde in Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG waarborgen.

Artikel 29.0b

Een leningservicer als bedoeld in artikel 4:11, eerste lid, van de wet voert een passend beleid dat de naleving van de regels inzake de bescherming en de eerlijke en zorgvuldige behandeling van geldnemers waarborgt.

B

Aan hoofdstuk 6 worden drie artikelen toegevoegd, luidende:

Artikel 38m

1. Een leningservicer neemt bij de uitbesteding van leningsservicingactiviteiten aan een leningsservicingaanbieder de ingevolge artikel 12, eerste lid, onderdelen a tot en met g, van de richtlijn leningservicers en leningkopers gestelde regels in acht.
2. Een leningservicer gaat niet over tot het uitbesteden van leningsservicingactiviteiten aan een leningsservicingaanbieder, indien dit de kwaliteit van de interne controles van de leningservicer of de soliditeit of continuïteit van zijn leningsservicingactiviteiten schaadt.

Artikel 38n

Een leningservicer met zetel in Nederland die voornemens is leningsservicingactiviteiten uit te besteden, stelt daarvan de Autoriteit Financiële Markten en, indien van toepassing, de toezichthoudende instantie van de lidstaat van ontvangst, bedoeld in artikel 3, onderdeel 11, van de richtlijn leningservicers en leningkopers, in kennis.

Artikel 38o

1. Een leningservicer die een leningservicingaanbieder gebruikt om leningservicingactiviteiten te verrichten, bewaart bescheiden met betrekking tot relevante instructies aan de leningservicingaanbieder en met betrekking tot de overeenkomst inzake het uitbesteden van werkzaamheden, bedoeld in artikel 4:16, derde lid, onderdeel c, van de wet gedurende ten minste vijf jaren na de dag waarop die overeenkomst wordt beëindigd.
2. De leningservicer of leningservicingaanbieder verstrekt de bescheiden, bedoeld in het eerste lid, op verzoek aan de Autoriteit Financiële Markten.

C

In paragraaf 7.1 worden na artikel 44 twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 44.0a

Een leningservicer brengt geen kosten in rekening voor de afhandeling van klachten van een geldnemer.

Artikel 44.0b

De artikelen 40 tot en met 43 en 44 zijn van overeenkomstige toepassing op een leningkoper en een leningservicingaanbieder.

D

Na hoofdstuk 14A wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk 14B. Aanvullende regels betreffende het optreden als geldgever, leningkoper, leningservicer of leningservicingaanbieder

Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 4:81d, derde lid, 4:81f, zesde lid, 4:81h, derde lid, en 4:81k, eerste lid, van de wet

Artikel 168ca

1. De mededeling van een leningservicer of leningservicingaanbieder aan een geldnemer, bedoeld in artikel 4:81d, eerste lid, aanhef, van de wet, bevat ten minste de in artikel 10, tweede lid, onderdelen a tot en met i, van de richtlijn leningsvicers en leningskopers bedoelde informatie.
2. De leningservicer of leningservicingaanbieder verstrekt de informatie, bedoeld in het eerste lid, in gemakkelijk te begrijpen bewoordingen op papier of via een andere duurzame drager.
3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op een bank of een aanbieder van lening als bedoeld in artikel 4:81d, tweede lid, van de wet.

Artikel 168cb

1. Een leningservicer stelt op verzoek de volgende bescheiden ter beschikking aan de Autoriteit Financiële Markten:

- a. de relevante correspondentie met de leningkoper en de geldnemer;
- b. de relevante van de leningkoper ontvangen instructies ten aanzien van de rechten van de geldgever krachtens een niet-presterende leningovereenkomst, of de niet-presterende leningovereenkomst zelf, die de leningservicer beheert en waarvan hij de naleving, namens de leningkoper, afdwingt;
- c. de leningservicingovereenkomst.

2. De leningservicer bewaart de bescheiden, bedoeld in het eerste lid, gedurende ten minste vijf jaren na de dag waarop de leningservingovereenkomst, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt beëindigd.

Artikel 168cc

1. Een leningservicer die een rekening als bedoeld in artikel 4:81f, eerste lid, van de wet aanhoudt, behandelt een betaling van een geldnemer aan de leningservicer, die dient ter gehele of gedeeltelijke voldoening van de met betrekking tot de rechten van een geldgever krachtens een niet-presterende leningovereenkomst, of de nietpresterende leningovereenkomst zelf, verschuldigde bedragen, als een aan de leningkoper verrichte betaling.

2. Indien de leningservicer een betaling van een geldnemer heeft ontvangen, verstrekt hij de geldnemer op papier of via een andere duurzame drager een ontvangstbewijs of kwijtingsbrief waarin de ontvangst van de betaling wordt bevestigd.

Artikel 168cd

1. De mededeling van een leningkoper aan een geldnemer, bedoeld in artikel 4:81h, eerste lid, aanhef, van de wet, bevat ten minste de in artikel 10, tweede lid, onderdelen a tot en met i, van de richtlijn leningservices en leninkopers bedoelde gegevens en bescheiden.

2. De leningkoper verstrekt de gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste lid, in gemakkelijk te begrijpen bewoordingen op papier of via een andere duurzame drager.

Artikel 168ce

1. Een leningkoper met zetel in Nederland die de rechten van een geldgever op grond van een niet-presterende leningovereenkomst of de niet-presterende leningovereenkomst zelf overdraagt aan een nieuwe leningkoper of, in voorkomend geval, zijn vertegenwoordiger stelt de Autoriteit Financiële Markten twee keer per jaar in kennis van de identificatiecode voor juridische entiteiten (Legal Entity Identifier) van de nieuwe leningkoper of, in voorkomend geval, zijn vertegenwoordiger of, indien een dergelijke identificatiecode ontbreekt, van:

a. de identiteit en het adres van de nieuwe leningkoper of, in voorkomend geval, de identiteit en het adres van zijn vertegenwoordiger; dan wel

b. de identiteit van de leden van het leidinggevende orgaan of bestuursorgaan van de nieuwe leningkoper of zijn vertegenwoordiger en van de personen die een gekwalificeerde deelneming in de leningkoper of vertegenwoordiger houden.

2. De leningkoper of zijn vertegenwoordiger stelt de Autoriteit Financiële Markten tevens in kennis van ten minste:

a. het totale uitstaande saldo van de rechten van de geldgever krachtens de nietpresterende leningovereenkomsten, of de niet-presterende leningovereenkomsten zelf, die worden overgedragen;

b. het aantal en de omvang van de rechten van de geldgever krachtens de nietpresterende leningovereenkomsten, of de niet-presterende leningovereenkomsten zelf, die zijn overgedragen;

c. informatie over de vraag of de rechten van de geldgever krachtens een met een consument gesloten niet-presterende leningovereenkomst of een met een consumenten gesloten niet-presterende leningovereenkomsten zelf, onder de overdracht vallen, en de soorten activa die voor de niet-presterende leningovereenkomst als zekerheid zijn gesteld.

3. De Autoriteit Financiële Markten verstrekt de door haar overeenkomstig het eerste en tweede lid verkregen informatie zonder onnodige vertraging aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van ontvangst als bedoeld in artikel 3, punt 11, van de richtlijn leningservices en leninkopers alsmede aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst, bedoeld in artikel 3, punt 10, van die richtlijn, van de nieuwe leningkoper.

4. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid wordt onder een vertegenwoordiger verstaan: een door een leningkoper overeenkomstig artikel 4:81l, eerste lid, van de wet aangewezen vertegenwoordiger.

ARTIKEL II

In het **Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft** wordt na paragraaf 2.6 een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 2.6A. Uitoefenen van het bedrijf van leningservicer

Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 2:64c, tweede lid, en 4:81f, zesde lid, van de wet

Artikel 33a

1. De gegevens, bedoeld in artikel 2:64c, tweede lid, zijn:

- a. een opgave van de naam, het adres, het telefoon- en faxnummer en het e-mailadres van de leningservicer;
 - b. een opgave van de rechtsvorm van de leningservicer;
 - c. een opgave van de statutaire zetel;
 - d. een gewaarmerkt afschrift van de oprichtingsakte en statuten van de leningservicer;
 - e. een opgave van de identiteit van personen die het dagelijks beleid bepalen en van de personen die een gekwalificeerde deelneming in de leningservicer hebben;
 - f. gegevens op basis waarvan de Autoriteit Financiële Markten kan beoordelen of voldaan wordt aan hetgeen ingevolge artikel 4:9 van de wet is bepaald met betrekking tot de geschiktheid van de in dat artikel bedoelde personen;
 - g. gegevens op basis waarvan de Autoriteit Financiële Markten kan beoordelen of voldaan wordt aan hetgeen ingevolge de artikelen 4:10 en 4:81b van de wet is bepaald met betrekking tot de betrouwbaarheid van de in die artikelen bedoelde personen; h. gegevens op basis waarvan de Autoriteit Financiële Markten kan beoordelen of voldaan wordt aan hetgeen ingevolge de wet is bepaald met betrekking tot de bedrijfsvoering, bedoeld in artikel 4:14 van de wet;
 - i. een beschrijving van de zeggenschapstructuur en interne controlemechanismen, bedoeld in artikel 29.0a van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft.
 - j. een beschrijving van de procedures ter waarborging van de registratie en afhandeling van klachten van geldnemers;
 - k. in voorkomend geval, een bewijs dat de leningservicer een afzonderlijke rekening als bedoeld in artikel 4:81f van de wet aanhoudt bij een bank in Nederland;
 - l. indien van toepassing, een afschrift van een schriftelijke uitbestedingsovereenkomst als bedoeld in artikel 12, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn leningsdiensten en leningskopers.
2. Indien een leningservicer in het kader van zijn bedrijfsmodel niet voornemens is gelden van geldnemers te ontvangen en aan te houden op een rekening als bedoeld in artikel 4:81f, eerste lid, van de wet, vermeldt hij dit in zijn vergunningaanvraag

ARTIKEL III

Artikel 10 van het **Besluit bestuurlijke boetes financiële sector** wordt als volgt gewijzigd:

1. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Markttoegang financiële ondernemingen Wft worden in de numerieke volgorde de volgende artikelnummers met de bijbehorende boetecategorie ingevoegd:

2:64a	3
2:121f, eerste en tweede lid	2

2. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen worden in de numerieke volgorde de volgende artikelnummers met de bijbehorende boetecategorie ingevoegd:

4:27b, eerste lid	2
4:81a	2
4:81b	3
4:81c, eerste en tweede lid	2
4:81d, eerste en tweede lid	2
4:81e	1
4:81f, eerste en tweede lid	2
4:81g, eerste lid	2
4:81h, eerste lid	2
4:81i, eerste en tweede lid	2
4:81j, eerste en tweede lid	1
4:81k, eerste lid	1
4:81l, eerste lid	2
4:81l, tweede lid	3
4:81m, eerste en tweede lid	1

3. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen wordt "4:17, eerste lid" vervangen door "4:17, eerste en vierde lid".

4. In de opsomming van artikelen uit het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft worden in de numerieke volgorde de volgende artikelnummers met de bijbehorende boetecategorie ingevoegd:

29.0a	2
29.0b	2
38m	2
38n	1
38o	1
44.0a	2
168ca	2
168cb	2
168cc	2
168cd	2
168ce, eerste en tweede lid	1

ARTIKEL IV

Bijlage 1 van het **Besluit bekostiging financieel toezicht 2019** wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel A wordt in de kolom Toezichtcategorie "1. Aanbieders van lening" vervangen door "1. Aanbieders van lening en leningservicers".
2. Onderdeel B wordt als volgt gewijzigd:
 1. Het opschrift van onderdeel 1 van de tabel komt te luiden:
 1. Aanbieders van lening en leningservicers
 2. Aan onderdeel 1, kolom Personen, wordt onder het plaatsen van de aanduiding "a." voor de bestaande tekst een onderdeel toegevoegd, luidende;
 - b. leningservicers waaraan een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 2:64a Wft.

ARTIKEL V

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

ARTIKEL VI

Dit besluit wordt aangehaald als: Implementatiebesluit richtlijn leningservicers en leningkopers.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

§ 1. Inleiding

Dit besluit strekt samen met de Implementatiewet richtlijn leningservicers en leningkopers (hierna: de implementatiewet) tot implementatie van de Richtlijn (EU) 2021/2167 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 inzake leningservicers en leningkopers en tot wijziging van de Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU (hierna: de richtlijn leningservicers en leningkopers). De richtlijn leningservicers en leningkopers biedt een regelgevend kader voor de overdracht en het beheer van niet-presterende leningovereenkomsten in de lidstaten van de Europese Unie. Een niet-presterende leningovereenkomsten in de zin van die richtlijn is een leningovereenkomst waarbij een geldnemer de op hem rustende betalingsverplichting al geruime tijd (90 dagen) niet meer nakomt of, ongeacht of er sprake is van betalingsachterstand, nakoming van die betalingsverplichting, zonder uitwinning van zekerheden, onwaarschijnlijk wordt geacht. De richtlijn leningservicers en leningkopers diende uiterlijk op 29 december 2023 te zijn geïmplementeerd in de nationale wetgeving van de lidstaten en vanaf 30 december 2023 door de lidstaten te worden toegepast. Een transponeringstabel met betrekking tot de bepalingen van de richtlijn leningservicers en leningkopers is als bijlage bij dit besluit opgenomen.

§ 2. Verhouding tot bestaande wetgeving

De in de richtlijn leningservicers en leningkopers neergelegde voorschriften worden via de implementatiewet geïmplementeerd in de Nederlandse nationale wetgeving. De implementatiewet wijzigt daartoe de Wet op het financieel toezicht (Wft), Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW) en de Wet op de economische delicten (Wed). De implementatiewet creëert tevens de wettelijke grondslagen voor de nieuwe delen van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (BGfo).

§ 3. Inhoud van dit besluit

Dit besluit wijzigt het BGfo, het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector (Bbbfs), het Besluit markttoegang financiële ondernemingen Wft (Bmfo Wft) en het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019 (Bbft 2019). De via dit besluit geïmplementeerde bepalingen van de richtlijn leningservicers en leningkopers met een gedragscomponent worden opgenomen in het BGfo. In het BGfo worden onder meer voorschriften ten behoeve van de integere uitoefening van het bedrijf van leningservicer neergelegd. Zo dient een leningservicer te beschikken over beleid dat de naleving van regels inzake de bescherming en de eerlijke en zorgvuldige behandeling van geldnemers waarborgt. Voorts worden in het BGfo voorschriften opgenomen die een leningservicer bij het uitbesteden van leningservicingactiviteiten aan een leningservicingaanbieder in Nederland of in een andere lidstaat in acht moet nemen. Het BGfo bepaalt onder meer dat een leningservicer geen leningservicingactiviteiten mag uitbesteden, indien hij daarmee de kwaliteit van zijn interne controles of de soliditeit of continuïteit van die leningservicingactiviteiten schaadt. Zowel leningservicers als leningkopers en leningservicingaanbieders dienen op grond van het BGfo over een interne klachtenprocedure te beschikken teneinde klachten van geldnemers op een snelle en zorgvuldige wijze te kunnen afhandelen. Het is hen niet toegestaan om daarvoor kosten in rekening te brengen. De in dit besluit opgenomen wijzigingen van het BGfo zien tevens op de aard van de informatie die een leningservicer en leningservicingaanbieder of leningkoper aan een geldnemer dient te verstrekken en de wijze waarop die informatieverstrekking dient plaats te vinden. Dit betreft onder meer informatie met betrekking tot de overdracht van de rechten van een geldgever krachtens een niet-presterende leningovereenkomst, of van de niet-presterende leningovereenkomst zelf, waaronder begrepen de identificatie- en contactgegevens van de bij die

overdrachten betrokken partijen. Tevens worden enige informatieverplichtingen in het BGfo opgenomen op grond waarvan lenings servicers, leningkopers (of de door hen aangewezen vertegenwoordigers) en lenings servicingaanbieders bepaalde informatie aan de AFM dienen te verstrekken. De in dit besluit ter implementatie van de richtlijn lenings servicers en leningkopers opgenomen wijziging van het Bmfo Wft ziet op de gegevens die in het kader van de aanvraag van een vergunning voor het in Nederland uitoefenen van het bedrijf van lenings servicer moeten worden verstrekt aan de AFM. In het Bbbfs wordt het niet naleven van enige ter implementatie van de richtlijn lenings servicers en leningkopers in de implementatiewet of dit besluit opgenomen bepalingen beboetbaar gesteld. De wijziging van het Bbft 2019 dient ter bekostiging van het toezicht door de AFM op het in Nederland servicen van niet-presterende leningoverovereenkomsten. Daartoe brengt dit besluit lenings servicers, die beschikken over een ingevolge de Wft verleende vergunning voor het in Nederland uitoefenen van hun bedrijf, onder het toepassingsbereik van het in het Bbft 2019 opgenomen stelsel voor de bekostiging van het toezicht.

§ 4. Regeldruk

Voor de regeldrukeffecten die samenhangen met de implementatie van de richtlijn lenings servicers en leningkopers wordt in de eerste plaats verwezen naar paragraaf 8 van de memorie van toelichting bij de implementatiewet.¹ Daarin zijn de regeldrukkosten voor lenings servicers, leningkopers en banken en aanbieders van lening in kaart gebracht, en wordt al deels rekening gehouden met de regeldrukkosten voortvloeiend uit verplichtingen die zijn opgenomen in dit besluit. In deze paragraaf wordt ingegaan op de onderdelen van dit besluit die effect hebben op de regeldrukkosten. Onder regeldrukkosten worden verstaan de investeringen en inspanningen (uitgedrukt in euro's) die burgers, bedrijven of professional moeten doen of verrichten om te voldoen aan wet- en regelgeving van de Rijksoverheid. Het gaat hier om incidentele kosten die voortvloeien uit de in dit besluit opgenomen informatieverplichtingen of inhoudelijke verplichtingen.

Een lenings servicer die voornemens is lenings servicingactiviteiten uit te besteden aan een lenings servicingaanbieder stelt op grond van artikel 38n BGfo de AFM en de eventueel betrokken toezichthoudende instantie van de lidstaat van ontvangst van dat voornemen in kennis. Een hoogopgeleide medewerker van een lenings servicer zal

hiermee naar schatting per uitbesteding een uur bezig zijn hetgeen € 54,- (1 x €54) per uitbesteding aan regeldrukkosten veroorzaakt.

De regeldrukeffecten die verband houden met de in artikelen 168ca, eerste lid, en 168cd, eerste lid, BGfo bedoelde informatieverplichtingen waaraan lenings servicers of lenings servicingaanbieders respectievelijk leningkopers moeten voldoen, zijn reeds toegelicht in de memorie van toelichting bij het voorstel van wet en behoeven derhalve geen nadere toelichting in dit besluit.²

Voorts bepaalt artikel 168cc, tweede lid, BGfo dat lenings servicers, die gelden van geldnemers aanhouden op een (gekwaliceerde) rekening als bedoeld in artikel 4:81f, eerste lid, Wft, via een ontvangstbewijs of kwijtingsbrief de ontvangst van een betaling van een geldnemer aan deze moeten bevestigen. Het regeldrukeffect dat uit deze verplichting voortvloeit is derhalve afhankelijk van het aantal lenings servicers dat gelden van geldnemers op een dergelijke rekening aanhoudt en van het aantal op die rekening gedane betalingen van geldnemers. Er zijn thans geen gegevens beschikbaar op basis waarvan een valide inschatting kan worden gedaan van het te verwachten aantal betalingen van geldnemers dat door de hiervoor bedoelde lenings servicers in een kalenderjaar zal worden ontvangen. Naar verwachting zal de ontvangst van betalingen op een

¹ Kamerstukken II 2024/25, 36664, nr. 3, p. 15-18.

² Kamerstukken II 2024/25, 36664, nr. 3, p. 16 en 17.

(gekwalficeerde) rekening langs geautomatiseerde weg worden bevestigd en zullen de daarmee gemoeide kosten derhalve beperkt zijn.

Op grond van artikel 168ce BGfo dient de in dat lid bedoelde leningkoper (of diens vertegenwoordiger) na de overdracht van de rechten van een geldgever op grond van een niet-presterende leningovereenkomst of van de niet-presterende leningovereenkomst aan een nieuwe leningkoper bepaalde informatie met betrekking tot die nieuwe leningkoper halfjaarlijks aan de AFM te verstrekken. Een hoogopgeleide medewerker van een leningkoper zal hiermee naar schatting per half jaar twee uur mee bezig zijn hetgeen op jaarbasis € 216,- (2x2x€54) aan regeldrukkosten veroorzaakt.

[• PM ATR]

§ 5. Uitvoeringstoets en handhaving

De AFM is verzocht een uitvoeringstoets uit te voeren met betrekking tot een voorontwerp van het voorstel van wet van de implementatiewet. De AFM kwam daarbij tot het oordeel dat de in het voorontwerp verwerkte (nieuwe) bevoegdheden en verplichtingen, die voortvloeien uit de richtlijn leningsdiensten en leningkopers, uitvoerbaar zijn, mits daarvoor aanvullende capaciteit beschikbaar is. Eén van de kanttekeningen van de AFM bij dat oordeel zag op het toezicht van de AFM op het diensten van zakelijke niet-presterende leningovereenkomsten en meer in het bijzonder op het voorkomen van eventuele problemen bij de verlening en het beheer van dergelijke overeenkomsten. In verband hiermee is in de memorie van toelichting verduidelijkt dat het toezicht van de AFM op het diensten van zakelijke niet-presterende leningovereenkomsten is beperkt tot de naleving van de terzake in de richtlijn

leningkopers en leningsdiensten opgenomen voorschriften.³

§ 6. Financiële gevolgen

Op grond van de Wet bekostiging financiële sector 2019 is de (financiële) sector als geheel verantwoordelijk voor alle kosten die de toezichthouders maken voor hun ZBOtaken, tenzij er sprake is van een wettelijke uitzondering op deze hoofdregel. Dit geldt ook voor de taken van de toezichthouders die uit de richtlijn leningsdiensten en leningkopers voortvloeien. De kosten die in dat kader worden gemaakt, zullen derhalve ingevolge de Wet bekostiging financiële sector 2019 door de AFM worden doorberekend aan de betrokken leningsdiensten.

§ 7. Consultatie

[• PM]

Artikelsgewijs

ARTIKEL I (Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft)

A

³ Zie Kamerstukken II 2024/25, 36664, nr. 3, p. 13 en 14.

Leningservicers moeten op grond van artikel 4:11, eerste lid, Wft de integere uitoefening van hun bedrijf waarborgen. In verband daarmee bevat de nieuwe paragraaf 4.4 BGfo (Leningservicers) nadere regels met betrekking tot de uitoefening van het beroep van leningsservicer. Vanwege de invoeging van deze nieuwe paragraaf in het BGfo wordt het eerste artikel van het daaropvolgende hoofdstuk 5 BGfo vernummerd van artikel 29.0a tot artikel 29.0c.

Artikel 29.0a BGfo

Het nieuwe artikel 29.0a BGfo, dat is gebaseerd op artikel 4:11, derde lid, Wft, implementeert artikel 5, eerste lid, onderdeel e, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 29.0a bepaalt dat een leningsservicer als bedoeld in artikel 4:11, eerste lid, Wft over robuuste governanceregelingen en adequate interne controlemechanismen moet beschikken. Deze regelingen en controlemechanismen, waaronder risicobeheer en accountingprocedures, dienen de naleving van (i) het recht dat van toepassing is op de rechten van de geldnemer, (ii) het recht dat van toepassing is op de rechten van de geldgever krachtens een leningovereenkomst, of dat van toepassing is op de leningovereenkomst zelf, en (iii) van de (Europese) Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) te waarborgen.⁴

Artikel 29.0b

Op grond van artikel 29.0b BGfo, dat ziet op de integere uitoefening van het bedrijf van leningsservicer, dient een leningsservicer als bedoeld in artikel 4:11, eerste lid, Wft een passend beleid te voeren dat de naleving van de regels over de bescherming en de eerlijke en zorgvuldige behandeling van geldnemers waarborgt. In dat kader houdt de leningsservicer onder meer rekening met de financiële situatie van geldnemers en verwijst hij, in voorkomend geval, geldnemers door naar schuldadviesdiensten of sociale diensten. Artikel 29.0b dat artikel 5, eerste lid, onderdeel f, van de richtlijn leningservicers en leningkopers implementeert, is gebaseerd op artikel 4:14, tweede lid, aanhef en de onderdelen b en c, Wft.

B

Artikel 38m

Artikel 38m BGfo strekt tot implementatie van artikel 12, eerste lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 38m is gebaseerd op artikel 4:16, derde lid, onderdelen a en c, Wft. Artikel 38m, eerste lid, behelst de verplichting voor leningservicers, die het servicen van niet-presterende leningovereenkomsten uitbesteden aan een leningsservicingaanbieder, om bij het uitbesteden van leningsservicingactiviteiten de in artikel 12, eerste lid, onderdelen a tot en met g, van de richtlijn leningservicers en leningkopers bedoelde voorwaarden in acht te nemen. Zo bepaalt artikel 12, eerste lid, onderdeel a, dat de uitbestedende leningsservicer steeds een schriftelijke uitbestedingsovereenkomst sluit met de leningsservicingaanbieder waaraan hij leningservicingactiviteiten uitbesteedt. In die overeenkomst dient in ieder geval de bepaling te worden opgenomen dat de leningsservicingaanbieder verplicht is de toepasselijke wetgeving, met inbegrip van de in het nationale recht van een lidstaat opgenomen bepalingen die strekken tot implementatie van de richtlijn leningservicers en leningkopers, het relevante recht van de Europese Unie en het nationale recht van een lidstaat dat van toepassing is op de rechten van een geldgever krachtens een leningovereenkomst of op de leningovereenkomst zelf, na te leven. Verder is het een leningsservicer op grond van artikel 12, eerste lid, onderdeel b, verboden om alle

⁴ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van

leningservicingactiviteiten tegelijkertijd aan een leningservicingaanbieder uit te besteden. Ook mag de uitbesteding van leningservicingactiviteiten geen afbreuk doen op de naleving door de (uitbestedende) leningservicer van de aan zijn vergunning verbonden vergunningvereisten en mag de uitbesteding het adequaat toezicht op de hiervoor bedoelde activiteiten door de bevoegde toezichthoudende instantie niet verhinderen (artikel 12, eerste lid, onderdelen d en e, richtlijn leningsservicers en leningkopers).

Het tweede lid van artikel 38m BGfo bepaalt dat de leningservicer niet tot uitbesteding van zijn leningservicingactiviteiten mag overgaan, indien dit schadelijk is voor de kwaliteit van zijn interne controles of voor de soliditeit of continuïteit van die

persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG. leningservicingactiviteiten. Artikel 38m, tweede lid, implementeert de laatste alinea van artikel 12, eerste lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers.

Artikel 38n

Het nieuwe artikel 38n BGfo, dat strekt tot implementatie van artikel 12, tweede lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers, is gebaseerd op artikel 4:16, derde lid, onderdeel c, Wft. Op grond van artikel 38n dient een leningservicer met zetel in Nederland de AFM en, in voorkomend geval, de toezichthoudende instantie van de lidstaat van ontvangst ervan in kennis te stellen dat hij voornemens is om leningservicingactiviteiten uit te besteden aan een leningservicingaanbieder in Nederland respectievelijk in die lidstaat van ontvangst.⁵

Artikel 38o

Artikel 38o BGfo, dat is gebaseerd op artikel 4:16, derde lid, onderdeel c, Wft, verwerkt artikel 12, derde en vierde lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Op grond van artikel 38o, eerste lid, dient een leningservicer die leningservicingactiviteiten uitbesteedt aan een leningservicingaanbieder bescheiden inzake relevante instructies aan de leningservicingaanbieder en bescheiden met betrekking tot de in artikel 4:16, derde lid, onderdeel c, bedoelde overeenkomst inzake het uitbesteden van werkzaamheden voor een periode van ten minste vijf jaren te bewaren. Deze periode vangt aan op de dag nadat de hiervoor bedoelde uitbestedingsovereenkomst wordt beëindigd.

Het tweede lid van artikel 38o verplicht de leningservicer of leningservicingaanbieder de in het eerste lid bedoelde bescheiden op verzoek aan de AFM te verstrekken.

C

Artikel 44.0a

Het nieuwe artikel 44.0a BGfo, dat is gebaseerd op artikel 4:17, derde lid, Wft, verwerkt artikel 24, tweede lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 44.0a BGfo bepaalt dat het een leningservicer niet is toegestaan om kosten in rekening te brengen voor het afhandelen van klachten van geldnemers. Verder bepaalt artikel 24, tweede lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers dat een leningservicer een registratie aanhoudt van klachten van geldnemers en van de naar aanleiding van die klachten getroffen maatregelen. Op grond van artikel 41, eerste lid, BGfo dient een leningservicer - een financiële onderneming in de zin van dat artikel - over een zodanige registratie ("een behoorlijke administratie van klachten") te beschikken.

Artikel 44.0b

⁵ Zie artikel 3, punten 10 en 11, van de richtlijn kredietsevicers en kredietkopers voor de definities van de begrippen "lidstaat van herkomst" respectievelijk "lidstaat van ontvangst".

De introductie van het nieuwe artikel 44.0b BGfo, dat strekt tot implementatie van artikel 24, derde lid, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers, hangt samen met

de in de implementatiewet opgenomen wijzigingen van artikel 4:17 Wft. Als gevolg van die wijzigingen dient een leningsdienstverlener alsmede een leningkoper en leningsdienstverleneraanbieder over een interne klachtenprocedure te beschikken teneinde klachten van geldnemers op spoedige en zorgvuldige wijze te behandelen. Op basis van artikel 4:17, derde lid, eerste zin, Wft zijn in de artikelen 40 tot en met 43 en 44 BGfo regels opgenomen waaraan de interne klachtenprocedure van een financiële onderneming, zoals een leningsdienstverlener, dient te voldoen. Echter, anders dan een leningsdienstverlener kwalificeert een leningkoper en een leningsdienstverleneraanbieder niet als financiële onderneming in de zin van de Wft. In verband hiermee bepaalt artikel 44.0b BGfo dat de artikelen 40 tot en met 43 en 44 BGfo van overeenkomstige toepassing zijn op een leningkoper en een leningsdienstverleneraanbieder. Als gevolg hiervan zijn een leningkoper en een leningsdienstverleneraanbieder gehouden om bij de afhandeling van klachten van geldnemers de in die artikelen van het BGfo opgenomen regels in acht te nemen.

D

In het BGfo wordt een nieuw hoofdstuk 14B opgenomen. Dat hoofdstuk bevat aanvullende regels met betrekking tot het optreden als geldgever, leningkoper, leningsdienstverlener of leningsdienstverleneraanbieder in het kader van het diensten van nietpresterende leningovereenkomsten. De in hoofdstuk 14B BGfo opgenomen bepalingen zijn gebaseerd op de artikelen 4:81d, derde lid, 4:81f, zesde lid, 4:81h, derde lid, en 4:81k, eerste lid, Wft.

Artikel 168ca

Artikel 168ca BGfo implementeert artikel 10, tweede lid, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers. Artikel 168ca, dat is gebaseerd op artikel 4:81d, derde lid, Wft ziet op de in artikel 4:81d, eerste lid, aanhef, Wft bedoelde mededeling van een leningsdienstverlener of leningsdienstverleneraanbieder aan een geldnemer. Artikel 168ca, eerste lid, bepaalt dat een dergelijke mededeling in ieder geval de in de onderdelen a tot met i van artikel 10, tweede lid, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers bedoelde informatie dient te bevatten. Zo bepaalt artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers dat de hiervoor bedoelde mededeling informatie dient te bevatten met betrekking de overdracht - aan een leningkoper van de rechten van een geldgever krachtens een niet-presterende leningovereenkomst, of van de nietpresterende leningovereenkomst zelf - die heeft plaatsgevonden, met inbegrip van de datum van de overdracht. Voorts bepaalt artikel 10, tweede lid, onderdeel g, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers dat de mededeling informatie dient te bevatten over de op het moment van de mededeling door de geldnemer verschuldigde bedragen onder vermelding van wat verschuldigd is als kapitaal, rente, vergoedingen en andere toegestane kosten. Op grond van de onderdelen b, c, e, f en i, van artikel 10, tweede lid, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers dienen identificatie- of contactgegevens met betrekking tot de in die onderdelen genoemde personen of entiteiten in de mededeling, bedoeld in artikel 4:81d, eerste lid, aanhef, Wft, te worden opgenomen.

Het tweede lid van artikel 168ca bepaalt dat de leningsdienstverlener of de leningsdienstverleneraanbieder de in het eerste lid van dat artikel bedoelde informatie in gemakkelijk te begrijpen bewoordingen op papier of via een andere duurzame drager te verstrekken. Op grond van jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie is een duurzame drager elk hulpmiddel dat het de consument - in onderhavige situatie de geldnemer - mogelijk maakt de aan hem persoonlijke gerichte informatie op zodanige wijze op te slaan dat deze gedurende een voor het doel toereikende periode kan worden geraadpleegd en waarmee de opgeslagen informatie ongewijzigd kan worden

gereproduceerd. De duurzame drager moet waarborgen dat de consument, op dezelfde manier als bij een papieren drager, de te verstrekken informatie in bezit heeft, zodat hij in voorkomend geval zijn rechten kan doen gelden.⁶ Ter implementatie van de in artikel 10, tweede lid, van de richtlijn, opgenomen zinsnede dat de in dat artikel neergelegde mededelingsplicht ook geldt voor “de in artikel 2, lid 5, punt a), i) of iii) bedoelde entiteit” die is aangewezen om leningservicingactiviteiten te verrichten, bepaalt artikel 168ca, derde lid, BGfo dat een Europese bank of aanbieder van lening als bedoeld in artikel 4:81d, tweede lid, Wft, die overeenkomstig artikel 4:81i van die wet is aangewezen om een niet-presterende leningovereenkomst te servicen, aan het bepaalde in artikel 168ca, eerste en tweede lid, dient te voldoen.

Artikel 168cb

Artikel 168cb BGfo implementeert artikel 11, vierde en vijfde lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 168cb is gebaseerd op artikel 4:81d, derde lid, Wft. Op grond van het eerste lid van artikel 168cb, dat artikel 11, vijfde lid, van de richtlijn verwerkt, dient een leningservicer de in artikel 168cb, eerste lid, onderdelen a, b en c, bedoelde correspondentie, instructies respectievelijk leningservicingovereenkomst op verzoek ter beschikking te stellen aan de AFM. Artikel 168cb, tweede lid, dat artikel 11, vierde lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers implementeert, bepaalt dat de leningservicer de hiervoor bedoelde bescheiden voor een termijn van ten minste vijf jaren dient te bewaren. Deze termijn vangt aan op de dag nadat de in onderdeel c van artikel 168cb, eerste lid, bedoelde leningservicingovereenkomst wordt beëindigd.

Artikel 168cc

Artikel 168cc BGfo, dat is gebaseerd op artikel 4:81f, zesde lid, Wft, strekt tot implementatie van artikel 6, tweede lid, onderdelen c en d, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 168cc ziet op de situatie dat een leningservicer de door hem van geldnemers ontvangen geldmiddelen aanhoudt op een uitsluitend daartoe bestemde (bank)rekening als bedoeld in artikel 4:81f, eerste lid, van de wet. Het eerste lid van artikel 168cc, dat artikel 6, tweede lid, onderdeel c, van de richtlijn leningservicers en leningkopers implementeert, regelt dat een dergelijke leningservicer een van een geldnemer ontvangen betaling, die strekt tot gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de (door de geldnemer) verschuldigde bedragen met betrekking tot de rechten van een geldgever krachtens een niet-presterende

leningovereenkomst, of tot de niet-presterende leningovereenkomst zelf, behandelt als een aan de leningkoper verrichte betaling. Artikel 168cc, tweede lid, dat artikel 6, tweede lid, onderdeel d, van de richtlijn leningservicers en leningkopers verwerkt, bepaalt dat wanneer de hiervoor bedoelde leningservicer een betaling van een geldnemer ontvangt, hij de geldnemer een ontvangstbewijs of kwijtingbrief, op papier of via een andere duurzame drager, dient te verstrekken.⁷

Artikel 168cd

Artikel 168cd BGfo verwerkt artikel 10, tweede en derde lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 168cd, dat is gebaseerd op artikel 4:81h, derde lid, Wft ziet op de in artikel 4:81h, eerste lid, aanhef, Wft bedoelde mededeling van een leningkoper aan een geldnemer. De eisen waaraan deze mededeling op grond van artikel 168cd, eerste lid, moet voldoen, zijn vergelijkbaar met de eisen waaraan de in artikel 168ca, eerste lid, BGfo bedoelde mededeling moet voldoen. Derhalve wordt verwezen naar de hiervoor opgenomen toelichting op laatstgenoemd artikel.

⁶ HvJEU 25 januari 2017, C-375/15 ECLI:EU:C:2017:38 (BAWAG), zie in het bijzonder de overwegingen 40 tot en met 44 en 53.

⁷ Zie voor de betekenis van het begrip “duurzame drager” de hiervoor opgenomen toelichting op artikel 168ca BGfo.

Voor de toelichting op artikel 168cd, tweede lid, BGfo wordt verwezen naar de hiervoor opgenomen toelichting op artikel 168ca, tweede lid, BGfo

Artikel 168ce

Het nieuwe artikel 168ce BGfo, dat artikel 20, eerste lid, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers implementeert, is gebaseerd op artikel 4:81k, eerste lid, Wft. Artikel 168ce, eerste lid, bepaalt dat een lening koper met zetel in Nederland, die de rechten van een geldgever op grond van een niet-presterende leningovereenkomst, of de niet-presterende leningovereenkomst zelf, overdraagt op een andere "nieuwe" lening koper, of, in voorkomend geval, de door de lening koper aangewezen vertegenwoordiger, de AFM ieder half jaar in kennis stelt van de identificatiecode voor juridische entiteiten (de zogenoemde *Legal Identity Identifier*: LEI) van die nieuwe lening koper of, in voorkomend geval, de LEI code van de door die nieuwe lening koper aangewezen vertegenwoordiger.⁸ Indien er geen LEI code voorhanden is, dient de overdragende lening koper of, in voorkomend geval, de door hem aangewezen vertegenwoordiger de volgende informatie halfjaarlijks in kennis te stellen: de identiteit en het adres van de nieuwe lening koper of, in voorkomend geval, de identiteit en het adres van de door de nieuwe lening koper aangewezen vertegenwoordiger dan wel de identiteit van het leidinggevende orgaan of bestuursorgaan van de nieuwe lening koper of zijn vertegenwoordiger en van de personen die een gekwalificeerde deelneming in de zin van artikel 1:1 Wft houden in de nieuwe lening koper of zijn vertegenwoordiger.

Het tweede lid van artikel 168ce strekt tot implementatie van artikel 20, eerste lid, tweede alinea, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers. Artikel 168cd, tweede

lid, bepaalt welke informatie de in het eerste lid van dat artikel bedoelde lening koper of zijn vertegenwoordiger ten minste aan de AFM moet verstrekken. Tot die informatie behoort onder meer het totaal uitstaande saldo van de overgedragen rechten van de geldgever krachtens de niet-presterende leningovereenkomst, of de niet-presterende leningovereenkomst zelf, en het aantal en de omvang van die rechten van de geldgever.

Op grond van artikel 168ce, derde lid, dat artikel 20, derde lid, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers implementeert, verstrekt de AFM de door haar overeenkomstig het tweede en derde lid van artikel 168ce verkregen informatie zonder onnodige vertraging aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van ontvangst, bedoeld in artikel 3, onderdeel 11, van de richtlijn leningsdiensten en leningkopers alsmede aan de toezichthoudende instantie van de lidstaat van herkomst, bedoeld in artikel 3, onderdeel 10, van de richtlijn van de nieuwe lening koper.⁹¹⁰

Artikel 168ce, vierde lid, verduidelijkt dat de vertegenwoordiger, bedoeld in het eerste en tweede lid van dat artikel, een door een lening koper overeenkomstig artikel 4:81l, eerste lid, Wft schriftelijk aangewezen vertegenwoordiger met zetel in Nederland is.

⁸ Zie met betrekking het systeem van de wereldwijde identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) www.gleif.org/en en www.kvk.nl/nl/lei/.

⁹ Artikel 3, punt 11, van de richtlijn kredietdiensten en kredietkopers definieert het begrip "lidstaat van ontvangst" als de lidstaat, niet zijnde de lidstaat van herkomst, waar de kredietdienstverlener een bijkantoor heeft of kredietdienstverleningsactiviteiten verricht, en in ieder geval waar de kredietnemer woont, of zijn statutaire zetel gevestigd is of, indien hij op grond van zijn nationale recht geen statutaire zetel heeft, de lidstaat waarin zijn hoofdkantoor is gevestigd.

¹⁰ Artikel 3, punt 10, van de richtlijn kredietdiensten en kredietkopers definieert het begrip "lidstaat van herkomst" met betrekking tot een krediet koper als de lidstaat waar de krediet koper of zijn vertegenwoordiger woont of zijn statutaire zetel gevestigd is of, indien hij op grond van zijn nationale recht geen statutaire zetel heeft, de lidstaat waarin zijn hoofdkantoor is gevestigd.

ARTIKEL II (Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft)

In het Bmfo Wft wordt een nieuwe paragraaf 2.6A (Uitoefenen van het bedrijf van leningservicer) opgenomen. Het daarin neergelegde artikel 33a Bmfo Wft strekt tot implementatie van artikel 7, tweede lid, van de richtlijn leningservicers en leningkopers. Artikel 33a bevat de gegevens die bij de aanvraag van een vergunning als bedoeld in artikel 2:64a Wft voor het in Nederland uitoefenen van het bedrijf van leningservicer moeten worden overgelegd. Artikel 33a is gebaseerd op artikel 2:64c, tweede lid, Wft.

De onderdelen a en b van artikel 33a, eerste lid, zien op het in artikel 4:81a Wft opgenomen vereiste dat een leningservicer rechtspersoonlijkheid dient te bezitten. Artikel 33a, eerste lid, onderdeel c, bepaalt dat bij de aanvraag het adres van het hoofdkantoor van de leningservicer of van de statutaire zetel van de leningservicer moet worden overgelegd.

Op grond van artikel 33a, eerste lid, onderdeel d, moeten gegevens worden overgelegd waaruit blijkt dat de leningservicer voldoet aan de in artikel 4:9, eerste lid, Wft neergelegde geschiktheidseis en aan de in artikel 4:10, eerste lid, van die wet

neergelegde betrouwbaarheidseis die geldt voor personen die het dagelijks beleid respectievelijk het beleid bepalen of mede bepalen van de in die artikelen bedoelde personen. De leningservicer behoort tot deze categorie van personen.¹¹

Onderdeel e van artikel 33a behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 33a, eerste lid, onderdeel f, bevat de eis dat een opgave van de identiteit van personen die een gekwalificeerde deelneming als bedoeld in artikel 1:1 Wft in de leningservicer houden moet worden overgelegd. Tevens moet het bewijs worden geleverd dat deze personen voldoen aan de in artikel 4:81b Wft neergelegde betrouwbaarheidseis die geldt voor houders van een gekwalificeerde deelneming in een leningservicer.

Onderdeel g van artikel 33a, eerste lid, bepaalt dat een beschrijving van de interne klachtenprocedure van leningservicer als bedoeld in artikel 4:17 Wft moet worden overgelegd. Het betreft een beschrijving van de procedures ter waarborging van registratie en de afhandeling van klachten van geldnemers.

Artikel 33a, eerste lid, onderdeel h, bepaalt dat een leningservicer die gelden van een geldnemer aanhoudt het bewijs levert dat hij daartoe een afzonderlijke rekening als bedoeld in artikel 4:81f Wft aanhoudt. Uit de tenaamstelling van de rekening dient te blijken dat deze door de leningservicer wordt aangehouden in eigen naam ten behoeve van een of meer derden, met vermelding van de hoedanigheid van leningservicer.

Artikel 33a, eerste lid, onderdeel i, ziet op de situatie dat een leningservicer leningsservicingactiviteiten uitbesteedt aan een leningsservicingaanbieder. De leningservicer en leningsservicingaanbieder dienen daartoe een schriftelijke uitbestedingsovereenkomst als bedoeld in artikel 12, eerste lid, onderdeel a, van de richtlijn leningservicers en leningkopers overeen te komen. Bij de vergunningaanvraag dient een afschrift van die overeenkomst te worden overgelegd.

¹¹ Zie de in Artikel I, onderdelen L en M, van het voorstel van wet Implementatiewet richtlijn kredietsevicers en kredietkopers opgenomen wijzigingen van de artikelen 4:9, eerste lid, en 4:10, eerste lid, Wft (Kamerstukken II 2024/25 36 664, nr. 2, p. 8).

Artikel 33a, eerste lid, onderdeel j, dat ziet op de integere bedrijfsuitoefening van een leningservicer als bedoeld in artikel 4:11 Wft, bepaalt dat bij de vergunningaanvraag een beschrijving van de zeggenschapstructuur en interne controlemechanisme van de leningservicer als bedoeld in artikel 29.0a BGfo moet worden overgelegd.

Het tweede lid van artikel 33a Bmfo Wft strekt tot implementatie van artikel 6, derde lid, van de richtlijn leningsproviders en leningkopers. Artikel 33a, tweede lid, bepaalt dat een leningservicer die gelet op zijn bedrijfsmodel niet het voornemen heeft om de door hem van geldnemers ontvangen gelden aan te houden op een (afgescheiden) rekening als bedoeld in artikel 4:81f, eerste lid, Wft van het ontbreken van dat voornemen melding dient te maken bij de aanvraag van een vergunning voor het in Nederland diensten van niet-presterende leningovereenkomsten als bedoeld in artikel 2:64c Wft.

ARTIKEL III (Besluit bestuurlijke boetes financiële sector)

In artikel 10 van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector wordt het niet naleven van enige artikelen uit de Wft en het BGfo, die strekken tot implementatie van de richtlijn leningsproviders en leningkopers, beboetbaar gesteld. De artikelen die beboetbaar worden gesteld zien onder meer op de vergunningplicht voor het in Nederland uitoefenen van het beroep van leningservicer, de voorschriften met betrekking tot het uitbesteden van leningsprovideractiviteiten door een leningservicer, de verschillende verplichtingen om geldnemers steeds adequaat te informeren, de verplichtingen om geldnemers te goeder trouw, eerlijk en professioneel te behandelen en de integere uitoefening van het bedrijf van leningservicer. De boetecategorie wordt per artikel vastgesteld. De desbetreffende boetecategorieën zijn bepaald naar de ernst van de overtreding en deze sluiten aan bij de boetecategorieën die thans gelden voor soortgelijke overtredingen.

ARTIKEL IV (Besluit bekostiging financieel toezicht 2019)

Dit artikel voegt leningsproviders, die beschikken over een door de AFM verleende vergunning als bedoeld in artikel 2:64a Wft, toe aan bijlage I, onderdeel A, Bbft 2019. Hiermee worden deze leningsproviders onder het nationale stelsel voor de bekostiging van het doorlopend toezicht gebracht en kan de AFM een heffing in rekening brengen voor het doorlopend toezicht op deze financiële ondernemingen. Er is voor gekozen om leningsproviders toe te voegen aan de categorie "Aanbieders van lening" omdat de bedrijfsactiviteiten van leningsproviders in belangrijke mate overeenkomen met die van aanbieders van lening. In verband hiermee wordt de huidige categorie "Aanbieders van lening" vervangen door de categorie "Aanbieders van lening en leningsproviders".

ARTIKEL V (Inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit besluit. Er wordt naar gestreefd om dit besluit op hetzelfde tijdstip in werking te laten treden als het tijdstip waarop het voorstel van wet Implementatiewet richtlijn leningsproviders en leningkopers, nadat het kracht van wet heeft verkregen, in werking treedt.¹²

De Minister van Financiën,

¹² 12 Zie Kamerstukken II 2024/25, 36664, nr. 1.

Bijlage. Transponeringstabel

Transponeringstabel behorende bij Richtlijn (EU) 2021/2167 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 inzake leningsdiensten en leningkopers en tot wijziging van richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU in aanvulling op de transponeringstabel zoals opgenomen in de memorie van toelichting bij het voorstel van wet Implementatiewet richtlijn leningsdiensten en leningkopers.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling <i>(Toelichting indien niet geïmplementeerd of naar zijn aard geen implementatie behoeft)</i>	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 1	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, eerste lid	Artikel 1:14a, tweede lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, tweede lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, vijfde lid, onderdeel a	Artikel 1:14a, eerste lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, vijfde lid, onderdeel b	Artikel 1:14a, tweede lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, vijfde lid, onderdeel c	Artikel 1:14a, tweede lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, vijfde lid, onderdeel d	Artikel 1:14a, tweede lid Wft en artikel 4:1, onderdelen h tot en met j, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 2, zesde lid	Artikel 1:14a, eerste lid, Wft	Lidstaattoptie	Van deze lidstaattoptie wordt gebruik gemaakt voor advocaten, notarissen en gerechtsdeurwaarders aangezien voor deze partijen

			een bestaand eigen regelgevend kader bestaat.
Artikel 3	Artikel 1:1 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 4, eerste lid	Artikel 2:64a Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 4, tweede lid	Artikel 2:64a Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel a	Artikelen 2:64c en 4:81a Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel b	Artikel 4:81b Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel c	Artikelen 2:64c en 4:9, eerste lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel d	Artikelen 2:64c en 4:81b, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel e	Artikel 2:64c en 4:11, 4:14 Wft en artikel 29.0a Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel f	Artikelen 2:64c, 4:11, eerste lid, en 4:14, tweede lid, Wft en artikel 29.0b Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel g	Artikel 2:64c en artikel 4:17 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, eerste lid, onderdeel h	Behoeft geen implementatie aangezien leningsproviders niet als meldingsplichtige entiteiten in de zin van dit artikel worden aangewezen.	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 5, eerste lid, onderdeel i	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 5, tweede	Behoeft naar zijn aard	n.v.t.	n.v.t.

lid	geen implementatie		
Artikel 5, derde lid	Artikel 2:64c Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 6, eerste lid	Artikel 4:81f	Lidstaattoptie	Van deze lidstaattoptie wordt gebruik gemaakt om te zorgen voor behoud van de huidige praktijk dat bijvoorbeeld banken, nadat zij een vordering aan een leningkoper hebben overgedragen zelf nog de servicing met betrekking tot die vordering verrichten en dat zij namens de leningkoper nog door de betrokken geldnemers verschuldigde bedragen ontvangen. Er is geen noodzaak om deze praktijk te verbieden, nu de leningservicer deze geldmiddelen steeds op een afgescheiden rekening moet aanhouden en hij een adequate administratie met betrekking tot die geldmiddelen moet voeren. Bij een eventuele insolventie van de leningservicer zijn de op de afgescheiden rekening aangehouden geldmiddelen veiliggesteld, omdat zij buiten de failliete boedel van de leningservicer vallen.
Artikel 6, tweede lid	Artikel 4:81f, zesde lid, Wft en artikel 168cc Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	
Artikel 6, derde lid	Artikel 4:81f en artikel 33a, tweede lid, Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	

Artikel 7, eerste lid	Artikelen 2:64a en 2:64c Wft en artikel	n.v.t.	n.v.t.
-----------------------	---	--------	--------

	33aBesluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft		
Artikel 7, tweede lid	Artikel 2:64c Wft en artikel 33a Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 7, derde lid	Artikel 2:64c, derde lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 7, vierde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:102, derde lid, Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 7, vijfde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (Algemene wet bestuursrecht)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 8, eerste lid, sub a	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104, eerste lid, onderdeel e, Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 8, eerste lid, sub b	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104, eerste lid, onderdeel l, Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 8, eerste lid, sub c	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104, eerste lid, onderdeel f, Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 8, eerste lid, sub d	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104, eerste lid, onderdeel b en c Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 8, eerste lid, sub e	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104, eerste lid, onderdeel d, Wft)	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 8, eerste lid, sub f	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104, eerste lid, onderdeel o, Wft)	n.v.t	n.v.t
------------------------------	---	-------	-------

Artikel 8, tweede lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t	n.v.t
Artikel 9, eerste lid, eerste alinea	Artikel 1:107, eerste lid, Wft	n.v.t	n.v.t
Artikel 9, eerste lid, tweede alinea	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 9, tweede lid	Bestaand recht in artikel 1:107, eerste lid Wft	n.v.t	n.v.t
Artikel 9, derde lid	Bestaand recht in artikel 1:107, eerste lid Wft	n.v.t	n.v.t
Artikel 10, eerste lid, Wft	Artikel 4:81c, artikel 4:81i Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 10, tweede lid	Artikelen 4:81d, derde lid, en 4:81h, derde lid, Wft en de artikelen 168ca en 168cd Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t	n.v.t.
Artikel 10, derde lid	Artikel 4:81h, derde lid, Wft en artikel 168cd Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 10, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 11, eerste lid	Artikel 4:81e Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 11, tweede lid	Artikel 4:81e Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 11, derde lid	Artikel 4:81e Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 11, vierde lid	Artikel 4:81d, derde lid, Wft en artikel 168cb Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 11, vijfde lid	Artikel 4:81d, derde lid, Wft en artikel 168cb	n.v.t.	n.v.t.

	Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft		
Artikel 12, eerste lid	Artikel 4:16, derde lid, Wft en artikel 38m Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 12, tweede lid	Artikel 4:16, derde lid, Wft en artikel 38n Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 12, derde lid	Artikel 4:16, derde lid, Wft en artikel 38o Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 12, vierde lid	Artikel 4:16, derde lid, Wft en artikel 38o Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 12, vijfde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 3:5 Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 13, eerste lid	Artikelen 2:64d en 2:121f Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 13, tweede lid	Artikel 2:121f Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 13, derde lid	Artikel 2:121f Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 13, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 13, vijfde lid	Artikel 2:64d Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 13, zesde lid	Artikel 4:26 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 13, zevende lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:107, tweede	n.v.t.	n.v.t.

	lid, onderdeel a, 3° Wft)		
Artikel 14, eerste lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, tweede lid	Artikel 1:55 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, derde lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, vijfde lid	Artikel 1:55, zesde lid, Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, zesde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, zevende lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, achtste lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:56 en 1:51, derde lid, Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, negende lid	Artikel 1:58f Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, tiende lid	Artikel 1:58g Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 14, elfde lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 14, twaalfde lid	Artikel 1:58f Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 15, eerste lid	Artikel 4:81m Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 15, tweede lid	Artikel 4:27b Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 15, derde lid	Artikel 4:27b Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 15, vierde lid	Artikel 1:51b.0 Wft en Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 15, vijfde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, eerste lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, tweede lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, vijfde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, zesde lid	Artikel 4:81m Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, zevende lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 16, achtste lid	Artikel 4:81m Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 17, eerste lid, onderdeel a	Artikel 4:81i Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 17, eerste lid, onderdeel b	Artikel 4:81i Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 17, eerste lid, tweede alinea	Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.	Lidstaatoptie	Er is niet gekozen om de reikwijdte van artikel 17 uit te breiden naar andere leningovereenkomsten, bijvoorbeeld presterende leningovereenkomsten. Dit zou resulteren in een forse uitbreiding van de reikwijdte, zonder dat kan worden overzien wat de gevolgen hiervan zijn. Dit gaat het beleid van zuivere implementatie te buiten.
Artikel 17, tweede	Behoeft naar zijn aard	n.v.t.	n.v.t.

lid	geen implementatie		
Artikel 17, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 17, vierde lid	Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.	Lidstaatoptie	Het wordt niet wenselijk geacht om natuurlijke personen niet-presterende leningovereenkomsten te laten servicen. Zij mogen namelijk geen grensoverschrijdende leningservicingactiviteiten verrichten.
Artikel 17, vijfde lid, eerste alinea	Artikel 4:81i Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 17, vijfde lid, tweede alinea	Van deze mogelijkheid wordt geen gebruik gemaakt.	Lidstaatoptie	Dergelijke afspraken kan de leningkoper overeenkomen in de leningservicingovereenkomst, waardoor implementatie van deze lidstaatoptie niet nodig wordt geacht.
Artikel 18, eerste lid	Artikel 4:81j Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 18, tweede lid	Artikel 4:81j Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 18, derde lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 19, eerste lid	Artikel 4:81l Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 19, tweede lid	Artikel 4:81l Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 20, eerste lid	Artikel 4:81k, eerste lid, Wft en artikel 168ce Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 20, tweede lid	Artikel 4:81k Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 20, derde	Artikel 4:81k, eerste lid,	n.v.t.	n.v.t.

lid	Wft en artikel 168ce Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft		
Artikel 21, eerste lid	Artikel 1:77p Wft, 4:17 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 21, tweede lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 21, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 21, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 21, vijfde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 21, zesde lid	Besluit bekostiging financieel toezicht 2019	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, aanhef	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 22, eerste lid, onderdeel a	Reeds onderdeel van het bestaande recht (afdeling 2.2.6a Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel b	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:104 Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel c	Artikel 1:77n Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel d	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 5:15 Awb)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel e	Zie artikel 23 van de richtlijn	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel f	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:74 Wft en 5:16 en 5:17 Awb)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel g	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:75 en 1:79 Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste	Reeds onderdeel van	n.v.t.	n.v.t.

lid, onderdeel h	het bestaande recht (artikel 1:75 en 1:79 Wft)		
Artikel 22, eerste lid, onderdeel i	Artikel 1:77n Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, eerste lid, onderdeel j	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:74 Wft en 5:16 en 5:17 Awb)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, tweede lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, derde lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.

Artikel 22, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t.
Artikel 22, vijfde lid	Regeling taakuitoefening en grensoverschrijdende samenwerking financiële toezichthouders Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, zesde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:51 eerste en derde lid, Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 22, zevende lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 23, eerste lid, aanhef	Volgt uit afdeling 1.4.2 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 23, tweede lid, onderdeel a	Artikel 1:104, eerste lid, onderdeel n Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 23, tweede lid, onderdeel b	Artikelen 1:75 en 1:79 (inclusief Bijlage bij artikel 1:79) Wft	n.v.t	n.v.t
Artikel 23, tweede lid, onderdeel c	Artikelen 1:80 tot en met 1:83 (inclusief bijlage bij artikel 1:80) Wft en Besluit bestuurlijke boetes financiële sector	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 23, derde	Behoeft naar zijn aard	n.v.t	n.v.t

lid	geen implementatie		
Artikel 23, vierde lid	Paragraaf 1 van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector	n.v.t	n.v.t
Artikel 23, vijfde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikelen 5, eerste lid, Awb en artikel 51, tweede en derde lid, Sr)	n.v.t	n.v.t
Artikel 23, zesde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 3:15 Awb)	n.v.t	n.v.t

Artikel 23, zevende lid	Volgt uit het systeem van de wet	n.v.t	n.v.t
Artikel 23, achtste lid	Van deze lidstaatoptie wordt geen gebruik gemaakt	Lidstaatoptie	Deze bepaling biedt lidstaten de optie om geen bestuursrechtelijk handhavingsregime in te stellen indien overtreding van hetgeen de richtlijn regelt reeds strafrechtelijk vervolgd kan worden. Aangezien financieel toezicht in Nederland bestuursrechtelijk van aard is, wordt geen gebruik gemaakt van deze optie.
Artikel 24, eerste lid	Artikel 4:17 Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 24, tweede lid	Artikel 4:17, derde lid, Wft en artikel 44.0a Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 24, derde lid	Artikel 4:17 Wft en artikel 44.0b Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 25	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t.

Artikel 26, eerste lid, eerste volzin	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:51 Wft)	n.v.t	n.v.t
Artikel 26, eerste lid, tweede volzin	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:51 Wft)	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 26, tweede lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:51, derde lid, Wft)	n.v.t	n.v.t

Artikel 26, derde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:89 Wft)	n.v.t	n.v.t
Artikel 26, vierde lid	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikel 1:89 Wft)	n.v.t	n.v.t
Artikel 26, vijfde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 26, zesde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 27, eerste lid	Artikel 7:61a BW	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 27, tweede lid	Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 27, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 28, eerste lid	Artikel 7:125a BW	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 28, tweede lid, onderdeel a	Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 28, tweede lid onderdeel b	Reeds onderdeel van het bestaande recht (artikelen 3:94, 6:130 en 6:145 BW)	n.v.t	n.v.t
Artikel 28, derde lid	Artikel 7:128ba BW	n.v.t.	n.v.t.
Artikel 29	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t.
Artikel 30	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 31	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 32, eerste lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t

Artikel 32, tweede lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 32, derde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 32, vierde lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 33	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t
Artikel 34	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	n.v.t	n.v.t